

บทที่ 4

ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่องการประเมินมูลค่าเชิงนันทนาการและการคงอยู่ของโบราณสถานเวียงท่ากาน จังหวัดเชียงใหม่ ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากานจำนวน 400 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมาเที่ยวโบราณสถานเวียงท่ากานซึ่งเป็นประชาชนในชุมชนเวียงท่ากานและชุมชนใกล้เคียงจำนวน 100 คน ซึ่งผลการศึกษาที่ได้ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากานแบ่งเป็น 4 ส่วน และผลการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมาเที่ยวโบราณสถานเวียงท่ากานแบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ซึ่งผลการศึกษาที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจะแสดงผลการศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง อาทิ เพศ อายุ รายได้ สถานภาพ เป็นต้น โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา นำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความประทับใจของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชมโบราณสถานเวียงท่ากาน และการให้ความสำคัญต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ซึ่งผลการศึกษาที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่าง โดยจะแสดงผลการศึกษาเกี่ยวกับความประทับใจจากการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในโบราณสถานเวียงท่ากาน อาทิ ความสะดวกของเส้นทาง ตัวโบราณสถานมีความเก่าแก่ สวยงาม การอำนวยความสะดวกของเจ้าหน้าที่ และการให้ความสำคัญต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ อาทิ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไม่ก่อให้เกิดการรบกวนหรือทำความเสียหายให้แก่โบราณสถานเพื่อการคงอยู่เพื่อชนรุ่นหลังได้ท่องเที่ยวและศึกษาต่อไป เป็นต้น โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา นำเสนอข้อมูลในรูปแบบตาราง ความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความเต็มใจจะจ่ายของนักท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์และการคงอยู่ของโบราณสถานเวียงท่ากาน ซึ่งได้จากการใช้แบบสัมภาษณ์แบบเปิดเพื่อหามูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย ด้วยวิธีการจัดสร้างพิพิธภัณฑ์เวียงท่ากาน วิธีการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับ

โบราณสถาน และวิธีการฟื้นฟูสภาพ โบราณสถาน ซึ่งนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางความถี่ และ ร้อยละ

ส่วนที่ 4 การประเมินมูลค่าความเต็มใจจะจ่ายในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบจำลองทอบิท (Tobit Model) โดยใช้วิธีประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของฟังก์ชันความน่าจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood Estimate) และเทคนิควิเคราะห์ด้วยวิธี Marginal Effects เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจจะจ่าย และการหาความเต็มใจจะจ่ายเงินช่วยเหลือเพื่อการอนุรักษ์และการคงอยู่ด้วยวิธีการจัดสร้างพิพิธภัณฑ์เวียงท่ากาน วิธีการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับ โบราณสถาน และวิธีการฟื้นฟูสภาพ โบราณสถาน รวมถึงการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ในการอนุรักษ์และการคงอยู่ของ โบราณสถานทั้ง 5 กรณี

4.1 ข้อมูลทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

4.1.1 ข้อมูลทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่างที่มาเที่ยวชมโบราณสถานเวียงท่ากาน

เป็นผลการศึกษาที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจะแสดงผลการศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง อาทิ เพศ อายุ รายได้ สถานภาพ เป็นต้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.1 เพศของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยัง โบราณสถานเวียงท่ากาน

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ชาย	205	51.20
หญิง	195	48.80
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.1 พบว่าเพศของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยัง โบราณสถานเวียงท่ากานส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 51.20 และเป็นเพศหญิง จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 48.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 อายุของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากาน

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ต่ำกว่า 21 ปี	14	3.50
21 – 30 ปี	98	24.50
31 – 40 ปี	99	24.80
41 – 50 ปี	66	16.50
51 – 60 ปี	74	18.50
61 ปีขึ้นไป	49	12.20
Mean = 41.39, Min = 18, Max = 76		
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.2 พบว่าอายุของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากานส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.80 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 21 – 30 ปี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50 อายุระหว่าง 51 – 60 ปี จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 จำนวนสมาชิกในครัวเรือนของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากาน

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
1 – 3 คน	177	43.30
4 – 6 คน	221	55.20
7 คนขึ้นไป	2	0.50
Mean = 3.61, Min = 2, Max = 7		
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.3 พบว่า จำนวนสมาชิกในครัวเรือนของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากาน ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 4 – 6 คน จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 55.20 รองลงมามีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 1 – 3 คน จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 43.30

และสุดท้ายมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนมากกว่า 7 คน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50 โดยมีสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 3.61 คน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนมากที่สุดคือ 7 คน และจำนวนสมาชิกในครัวเรือนน้อยที่สุดคือ 2 คน ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 สถานภาพของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากาน

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
โสด	136	34.50
สมรส	209	52.30
หม้าย/หย่าร้าง	55	13.20
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตาราง 4.4 พบว่า สถานภาพของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากาน ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสจำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 52.30 รองลงมาคือมีสถานภาพโสดจำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50 และน้อยที่สุดที่พบคือนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้างจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.20 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากาน

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ประถมศึกษา	36	9.00
มัธยมศึกษา	10	2.50
ปวช./ปวส./อนุปริญญา	68	17.00
ปริญญาตรี	237	59.20
ปริญญาโท	34	8.50
สูงกว่าปริญญาโท	15	3.80
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากาน ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 59.20 รองลงมาจบ

การศึกษาระดับปวช./ ปวส./อนุปริญญา จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 ระดับประถมศึกษา จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 ระดับปริญญาโท 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50 ระดับสูงกว่าปริญญาโทจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.80 และระดับมัธยมศึกษาจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 อาชีพของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากาน

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
นักเรียน/นักศึกษา	15	3.80
เกษตรกร	40	10.00
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	120	30.00
พนักงาน/รับจ้าง	181	45.20
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	22	5.50
แม่บ้าน/พ่อบ้าน	22	5.50
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.6 พบว่า อาชีพของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากาน ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงาน/รับจ้าง จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 45.20 รองลงมาคือนักท่องเที่ยวที่ประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 เกษตรกร จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 รายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากาน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
น้อยกว่า 5,000 บาท	33	8.30
5,000 – 10,000 บาท	71	17.70
10,001 – 15,000 บาท	114	28.50
15,001 – 20,000 บาท	88	22.00
20,001 – 25,000 บาท	60	15.00
25,001 – 30,000 บาท	12	3.00
30,001 บาทขึ้นไป	22	5.50
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.7 พบว่า รายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากาน ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 28.50 รองลงมา มีรายได้อยู่ในช่วง 15,001 – 20,000 บาท จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00 รายได้อยู่ในช่วง 5,000 – 10,000 บาท จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.70 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 การรับรู้ข่าวสารในการมาท่องเที่ยวโบราณสถานเวียงท่ากาน

การรู้จักโบราณสถานเวียงท่ากาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
เพื่อน/ญาติ พี่น้อง/คนรู้จัก	121	30.30
สื่อสิ่งพิมพ์ (วารสาร/แผ่นพับ โบปลิ่ว)	105	26.20
โทรทัศน์/วิทยุ/อินเทอร์เน็ต	174	43.50
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.8 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รับรู้ข่าวสารในการมาท่องเที่ยวโบราณสถานเวียงท่ากานจากโทรทัศน์/วิทยุ/อินเทอร์เน็ต จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 43.50 รองลงมาคือรู้จัก

จากเพื่อน/ญาติ พี่น้อง/คนรู้จัก จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.30 และรับรู้จากสื่อสิ่งพิมพ์ (วารสาร/แผ่นพับ ใบปลิว) จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 26.20 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 เหตุผลที่มาท่องเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากาน

เหตุผลที่มาท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ท่องเที่ยว พักผ่อนหย่อนใจ	272	68.00
ทัศนศึกษา ดูงาน	113	28.20
ประชุมสัมมนา	15	3.80
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.9 พบว่า เหตุผลที่นักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากาน ส่วนใหญ่มาท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ จำนวน 272 คน คิดเป็นร้อยละ 68.00 รองลงมาคือ การมาท่องเที่ยวเพื่อทัศนศึกษา ดูงาน จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 28.20 และเหตุผลที่มาท่องเที่ยว น้อยที่สุดคือ ประชุมสัมมนา จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 ประเภทการเดินทางมาท่องเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากาน

ประเภทการเดินทาง	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ไป-กลับภายในวันเดียว	301	75.20
ค้างพักแรม	99	24.80
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ประเภทการเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ เดินทางไปกลับภายในวันเดียว จำนวน 301 คน คิดเป็นร้อยละ 75.20 ส่วนที่เหลือพักค้างแรม จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 ความชื่นชอบในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนักท่องเที่ยว

ความชื่นชอบในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ชอบ	400	100.00
ไม่ชอบ	0	0.00
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.11 พบว่า นักท่องเที่ยวทั้งหมดจำนวน 400 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 มีความชื่นชอบในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

จากข้อมูลที่ได้แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวมีพื้นฐานของการท่องเที่ยวอย่างรู้คุณค่าและเห็นความสำคัญของการอนุรักษ์ ดังนั้นทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจึงควรร่วมมือกันในการสร้างจิตสำนึกการอนุรักษ์และการคงอยู่ของโบราณสถานเวียงท่ากาน

ตารางที่ 4.12 การเข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การเข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ไม่เคย	248	62.00
เคย 1 ครั้ง	110	27.50
เคย 2 ครั้ง	26	6.50
เคย 3 ครั้งขึ้นไป	16	4.00
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.12 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์มีจำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 62.00 รองลงมาคือนักท่องเที่ยวเคยเข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ 1 ครั้ง จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 นักท่องเที่ยวเคยเข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ 2 ครั้ง จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50 ตามลำดับ

จากข้อมูลที่ได้พบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์เป็นการสร้างความตระหนักและความใส่ใจต่อการท่องเที่ยวในโบราณสถาน จึงควรเริ่มต้นส่งเสริมการอนุรักษ์และการคงอยู่ของโบราณสถานตั้งแต่ระดับครอบครัว โดยการปลูกฝังให้สมาชิกในครอบครัวเห็นความสำคัญของการ

โบราณสถานเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และเป็นแหล่งความรู้แก่คนที่สนใจในอนาคตต่อไป

ตารางที่ 4.13 การกลับมาท่องเที่ยวยัง โบราณสถานเวียงท่ากาน

การกลับมาท่องเที่ยวโบราณสถานเวียงท่ากาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ต้องการ	235	58.80
ไม่ต้องการ	0	0
ไม่แน่ใจ	165	41.20
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.13 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องการที่จะกลับมาท่องเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากานมีจำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 58.80 และนักท่องเที่ยวไม่แน่ใจว่าจะกลับมาเที่ยวอีกหรือไม่มีจำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 41.20 ตามลำดับ

จากข้อมูลที่ได้แสดงให้เห็นว่า โบราณสถานเวียงท่ากานเป็นสถานที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวได้จำนวนมาก ทั้งที่เคยมาเที่ยวแล้วต้องการกลับมาเที่ยวอีก ดังนั้นจึงควรมีการจัดการเกี่ยวกับทัศนียภาพภายในโบราณสถานให้มีความสวยงามอยู่เสมอ

4.1.2 ข้อมูลทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมาเที่ยวชมโบราณสถานเวียงท่ากาน

เป็นผลการศึกษาที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจะแสดงผลการศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง อาทิ เพศ อายุ รายได้ สถานภาพ เป็นต้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.14 เพศของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมาท่องเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากาน

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ชาย	46	46.00
หญิง	54	54.00
รวม	100	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.14 พบว่าเพศของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมาท่องเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากานส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 54.00 และเป็นเพศชาย จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 46.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 อายุของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมาท่องเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากาน

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ต่ำกว่า 21 ปี	6	6.00
21 – 30 ปี	23	23.00
31 – 40 ปี	27	27.00
41 – 50 ปี	21	21.00
51 – 60 ปี	13	13.00
61 ปีขึ้นไป	10	10.00
Mean = 39.98, Min = 18, Max = 76		
รวม	100	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.15 พบว่าอายุของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมาท่องเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากานส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 21 – 30 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00 อายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมาท่องเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากาน

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
โสด	41	41.00
สมรส	45	45.00
หม้าย/หย่าร้าง	14	14.00
รวม	100	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตาราง 4.16 พบว่า สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมาท่องเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากาน ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 รองลงมาคือมีสถานภาพโสดจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 41.00 และน้อยที่สุดที่พบคือนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้างจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17 จำนวนสมาชิกในครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมาท่องเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากาน

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
1 – 3 คน	43	43.00
4 – 6 คน	56	56.00
7 คนขึ้นไป	1	1.00
Mean = 3.67, Min = 2, Max = 7		
รวม	100	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.17 พบว่า จำนวนสมาชิกในครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมาท่องเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากาน ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 4 – 6 คน จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 56.00 รองลงมามีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 1 – 3 คน จำนวน 43 คิดเป็นร้อยละ 43.00 และสุดท้ายมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนมากกว่า 7 คน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00 โดยมีสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 3.67 คน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนมากที่สุดคือ 7 คน และจำนวนสมาชิกในครัวเรือนน้อยที่สุดคือ 2 คน ตามลำดับ

ตารางที่ 4.18 ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมาท่องเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากาน

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ประถมศึกษา	17	17.00
มัธยมศึกษา	4	4.00
ปวช./ปวส./อนุปริญญา	21	21.00
ปริญญาตรี	51	51.00
ปริญญาโท	6	6.00
สูงกว่าปริญญาโท	1	1.00
รวม	100	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมาท่องเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากาน ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 51.00 รองลงมาจบการศึกษาระดับปวช./ปวส./อนุปริญญา จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00 ระดับประถมศึกษาจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.19 อาชีพของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมาท่องเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากาน

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
นักเรียน/นักศึกษา	1	1.00
เกษตรกร	17	17.00
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	21	21.00
พนักงาน/รับจ้าง	51	51.00
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	5	5.00
แม่บ้าน/พ่อบ้าน	5	5.00
รวม	100	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.19 พบว่า อาชีพของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมาท่องเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากาน ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงาน/รับจ้าง จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 51.00 รองลงมาคือ

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00 เกษตรกร จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.20 รายได้ต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมาท่องเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากาน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
น้อยกว่า 5,000 บาท	17	17.00
5,000 – 10,000 บาท	19	19.00
10,001 – 15,000 บาท	27	27.00
15,001 – 20,000 บาท	20	20.00
20,001 – 25,000 บาท	11	11.00
25,001 – 30,000 บาท	2	2.00
30,001 บาทขึ้นไป	4	4.00
รวม	100	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.20 พบว่า รายได้ต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมาท่องเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากาน ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 รองลงมามีรายได้ในช่วง 15,001 – 20,000 บาท จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 รายได้ในช่วง 5,000 – 10,000 บาท จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.21 การรู้จักโบราณสถานเวียงท่ากานของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมาท่องเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากาน

การรู้จักโบราณสถานเวียงท่ากาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
รู้จัก	94	94.00
ไม่รู้จัก	6	6.00
รวม	100	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมาท่องเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากานรู้จักโบราณสถาน จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 94.00 และไม่รู้จักโบราณสถานจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00

ตารางที่ 4.22 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมาท่องเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากานจะเดินทางไปเที่ยวใน
อนาคต

การเดินทางไปเที่ยวในอนาคต	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ไปแน่นอน	81	81.00
ไม่แน่ใจ	17	17.00
ไม่ไปแน่นอน	2	2.00
รวม	100	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.22 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมาท่องเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากานส่วนใหญ่ต้องการที่จะเดินทางมาเที่ยวยังโบราณสถานแน่นอน จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 81.00 รองลงมาคือไม่แน่ใจว่าจะเดินทางมาเที่ยว จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 และไม่เดินทางมาท่องเที่ยวแน่นอนจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.23 ความชื่นชอบในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมาท่องเที่ยว

ความชื่นชอบในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ชอบ	100	100.00
ไม่ชอบ	0	0.00
รวม	100	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.23 พบว่า นักท่องเที่ยวทั้งหมดจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 มีความ
ชื่นชอบในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

จากข้อมูลที่ได้แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวมีพื้นฐานของการท่องเที่ยวอย่างรู้คุณค่าและ
เห็นความสำคัญของการอนุรักษ์ ดังนั้นทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจึงควรร่วมมือกันในการสร้างจิตสำนึกการ
อนุรักษ์และการคงอยู่ของโบราณสถานเวียงท่ากาน

ตารางที่ 4.24 การเข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การเข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ไม่เคย	56	56.00
เคย 1 ครั้ง	20	20.00
เคย 2 ครั้ง	12	12.00
เคย 3 ครั้งขึ้นไป	12	12.00
รวม	100	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.24 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์มีจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 56.00 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ 1 ครั้ง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 กลุ่มตัวอย่างที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ 2 ครั้ง ตามลำดับ

จากข้อมูลที่ได้พบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์เป็นการสร้างความตระหนักและความใส่ใจต่อการท่องเที่ยวในโบราณสถาน จึงควรเริ่มต้นส่งเสริมการอนุรักษ์และการคงอยู่ของโบราณสถานตั้งแต่ระดับครอบครัว โดยการปลูกฝังให้สมาชิกในครอบครัวเห็นความสำคัญของโบราณสถานเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และเป็นแหล่งความรู้แก่คนที่สนใจในอนาคตต่อไป

ตารางที่ 4.25 ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการที่แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์เวียงท่ากานควรได้รับการอนุรักษ์และการดูแลรักษา

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการอนุรักษ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
เห็นด้วย	100	100.00
ไม่แน่ใจ	0	0.00
ไม่เห็นด้วย	0	0.00
รวม	100	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.25 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 เห็นด้วยกับการให้มีการอนุรักษ์และดูแลรักษาโบราณสถาน

4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความประทับใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการท่องเที่ยวโบราณสถานเวียงท่ากาน และการให้ความสำคัญต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

4.2.1 ความประทับใจของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากาน

การศึกษาความประทับใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวโบราณสถานเวียงท่ากานในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดข้อความในเชิงบวกไว้ให้นักท่องเที่ยวได้พิจารณาและเลือกแสดงความคิดเห็นใน 5 ระดับตามแต่เห็นสมควร ได้แก่ 5 คือ พึงพอใจมากที่สุด 4 คือ พึงพอใจมาก 3 คือ พึงพอใจปานกลาง 2 คือ พึงพอใจน้อย และ 1 คือ พึงพอใจน้อยที่สุด ซึ่งผลการศึกษาได้ดังตารางที่

4.26

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.26 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับความประทับใจที่มีต่อการท่องเที่ยวโบราณสถานเวียงท่ากาน

การประเมินมูลค่าเชิง นันทนาการและการคงอยู่	ระดับความพึงพอใจ					คะแนน เฉลี่ย
	มากที่สุด (5 คะแนน)	มาก (4 คะแนน)	ปานกลาง (3 คะแนน)	น้อย (2 คะแนน)	น้อยที่สุด (1 คะแนน)	
1. ความสะดวกของเส้นทางใน การเดินทาง	261 (65.20)	121 (30.30)	18 (4.5)	-	-	4.61
2. ตัวโบราณสถานมีความ เก่าแก่ สวยงาม	186 (46.50)	139 (34.70)	75 (18.80)	-	-	4.28
3. ศูนย์บริการข้อมูลมีความ เหมาะสม	106 (26.50)	145 (36.20)	149 (37.30)	-	-	3.89
4. ทัศนียภาพโดยรวมมีความ สวยงาม	51 (12.70)	135 (33.80)	202 (50.50)	12 (3.00)	-	3.56
5. ความสะอาดภายใน โบราณสถาน	62 (15.50)	112 (28.00)	219 (54.70)	7 (1.80)	-	3.57
6. การอำนวยความสะดวกของ เจ้าหน้าที่	39 (9.70)	80 (20.00)	245 (61.30)	34 (8.50)	2 (0.50)	3.30
7. การอำนวยความสะดวก เพียงพอ สะอาด	36 (9.00)	72 (18.00)	227 (56.80)	61 (15.30)	4 (1.00)	3.19
8. สิ่งอำนวยความสะดวก ที่ จอดรถ ที่นั่งพัก	84 (21.00)	164 (41.00)	139 (34.80)	13 (3.70)	-	3.80

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บคือร้อยละ

จากตารางที่ 4.26 แสดงถึงความพึงพอใจที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากาน ผลการศึกษาที่ได้พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจระดับมากที่สุดต่อความสะดวกของเส้นทางในการเดินทางและตัวโบราณสถานที่มีความเก่าแก่ สวยงาม นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจระดับมากในเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ เช่น ที่จอดรถ ที่นั่งพัก สำหรับเรื่องที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจระดับปานกลาง คือ ศูนย์บริการข้อมูลมีความเหมาะสม ทัศนียภาพโดยรวมมีความสวยงาม ความสะอาดภายในโบราณสถาน การอำนวยความสะดวกของเจ้าหน้าที่ และการอำนวยความสะดวกห้องน้ำ เพียงพอ สะอาด

4.2.2 การให้ความสำคัญต่อการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากาน

การศึกษาถึงการให้ความสำคัญต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวโบราณสถานเวียงท่ากานในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดข้อความในเชิงบวกไว้ให้นักท่องเที่ยวได้พิจารณาและเลือกแสดงความคิดเห็นใน 5 ระดับ ได้แก่ 5 คือ พึงพอใจมากที่สุด 4 คือ พึงพอใจมาก 3 คือ พึงพอใจปานกลาง 2 คือ พึงพอใจน้อย และ 1 คือ พึงพอใจน้อยที่สุด ซึ่งผลการศึกษาได้ดังตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการให้ความสำคัญต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของโบราณสถาน
เวียงท่ากาน

การประเมินมูลค่าเชิงนันทนาการและการคงอยู่	ระดับความสำคัญ					คะแนนเฉลี่ย
	มากที่สุด (5 คะแนน)	มาก (4 คะแนน)	ปานกลาง (3 คะแนน)	น้อย (2 คะแนน)	น้อยที่สุด (1 คะแนน)	
1.เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เหมาะสมกับการศึกษา เรียนรู้	87 (21.80)	154 (38.50)	144 (36.00)	15 (3.70)	-	3.78
2.ไม่ให้เกิดการรบกวนหรือทำความเสียหาย	87 (21.80)	177 (44.20)	136 (34.00)	-	-	3.88
3.การท่องเที่ยวเชิงนันทนาการ						
3.1 จัดทัศนียภาพโดยรอบโบราณสถานให้มี ความสวยงาม เป็นที่น่าประทับใจ	113 (28.30)	99 (24.70)	181 (45.20)	7 (1.80)	-	3.80 4.25
3.2 มีการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ถังขยะ สถานที่จอดรถ ห้องน้ำ ร้านอาหาร สถานที่นั่งพัก แก่นักท่องเที่ยว	185 (46.20)	128 (32.00)	87 (21.80)	-	-	
4. การคงอยู่						
4.1 การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและสร้าง จิตสำนึก	156 (39.00)	117 (29.20) 140 (35.00)	127 (31.80)	- -	- -	4.07
4.2 การจัดสร้างห้องสมุดเพื่อเป็นแหล่งศึกษา หาความรู้เกี่ยวกับโบราณสถาน	151 (37.80)		109 (27.20)			4.11

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บคือร้อยละ

จากตารางที่ 4.27 แสดงให้เห็นความสำคัญต่อประเด็นการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์ของโบราณสถานเวียงท่ากาน ผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับมากที่สุดต่อประเด็นการปรับปรุงและเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ถังขยะ สถานที่จอดรถ ห้องน้ำ ร้านอาหาร สถานที่นั่งพัก แก่ นักท่องเที่ยว การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สำหรับนักท่องเที่ยวและการจัดสร้างห้องสมุดเพื่อเป็นแหล่งศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับโบราณสถาน ประเด็นที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับมากที่สุดคือเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ที่เหมาะสมกับการศึกษาเรียนรู้ และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไม่ให้เกิดการรบกวนหรือทำความเสียหายแก่โบราณสถาน ส่วนประเด็นที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับปานกลางคือการจัดทัศนียภาพโดยรอบโบราณสถานให้มีความสวยงาม เพื่อให้เป็นที่น่าประทับใจของนักท่องเที่ยว โดยการปลูกดอกไม้ จัดสวนหย่อม

4.2.2 การให้ความสำคัญต่อการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่ไม่เคยมาเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากาน

การศึกษาถึงการให้ความสำคัญต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวโบราณสถานเวียงท่ากานในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดข้อความในเชิงบวกไว้ให้นักท่องเที่ยวได้พิจารณาและเลือกแสดงความคิดเห็นใน 5 ระดับ ได้แก่ 5 คือ พึงพอใจมากที่สุด 4 คือ พึงพอใจมาก 3 คือ พึงพอใจปานกลาง 2 คือ พึงพอใจน้อย และ 1 คือ พึงพอใจน้อยที่สุด ซึ่งผลการศึกษาได้ดัง ตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.28 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการให้ความสำคัญต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของ โบราณสถาน
เวียงท่ากาน

การประเมินมูลค่าเชิงนันทนาการและการคงอยู่	ระดับความสำคัญ					คะแนนเฉลี่ย
	มากที่สุด (5 คะแนน)	มาก (4 คะแนน)	ปานกลาง (3 คะแนน)	น้อย (2 คะแนน)	น้อยที่สุด (1 คะแนน)	
1.เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เหมาะสมกับการศึกษาเรียนรู้	26 (26.00)	39 (39.00)	31 (31.00)	4 (4.00)	-	3.87
2.ไม่ให้เกิดการรบกวนหรือทำลาย	29 (29.00)	39 (39.00)	32 (32.00)	-	-	3.97
3.การท่องเที่ยวเชิงนันทนาการ						
3.1 จัดทัศนียภาพโดยรอบโบราณสถานให้มีความสวยงาม เป็นที่น่าประทับใจ	37 (37.00)	28 (28.00)	34 (34.00)	1 (1.00)	-	4.01
3.2 มีการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ถังขยะ สถานที่จอดรถ ห้องน้ำ ร้านอาหาร สถานที่นั่งพัก แก่นักท่องเที่ยว	50 (50.00)	33 (33.00)	17 (17.00)	-	-	4.33
4. การคงอยู่						
4.1 การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและสร้างจิตสำนึก	43 (43.00)	33 (33.00)	24 (24.00)	-	-	4.19
4.2 การจัดสร้างห้องสมุดเพื่อเป็นแหล่งศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับโบราณสถาน	45 (45.00)	33 (33.00)	22 (22.00)	-	-	4.23

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บคือร้อยละ

จากตารางที่ 4.28 แสดงให้เห็นความสำคัญต่อประเด็นการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์ของโบราณสถานเวียงท่ากาน ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับมากที่สุดต่อประเด็นการจัดทัศนียภาพโดยรอบโบราณสถานให้มีความสวยงาม เพื่อให้เป็นที่น่าประทับใจของนักท่องเที่ยว โดยการปลูกดอกไม้ จัดสวนหย่อม การปรับปรุงและเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ถังขยะ สถานที่จอดรถ ห้องน้ำ ร้านอาหาร สถานที่นั่งพักแก่นักท่องเที่ยว การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สำหรับนักท่องเที่ยว และการจัดสร้างห้องสมุดเพื่อเป็นแหล่งศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับโบราณสถาน ประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับมากคือโบราณสถานเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ที่เหมาะสมกับการศึกษาเรียนรู้ และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไม่ให้เกิดการรบกวนหรือทำความเสียหายแก่โบราณสถาน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved

4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์และการคงอยู่ของโบราณสถานเวียงท่ากาน

ในการศึกษาคั้งนี้ได้ใช้แบบสัมภาษณ์แบบเปิดเพื่อหามูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวและไม่เคยมาเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากาน ด้วยวิธีการจัดสร้างพิพิธภัณฑ์ วิธีการป้องกันความเสียหายและวิธีฟื้นฟูโบราณสถานเวียงท่ากาน

4.3.1 วิธีการจัดสร้างพิพิธภัณฑ์เวียงท่ากาน

4.3.1.1 ความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากาน เพื่อการจัดสร้างพิพิธภัณฑ์เวียงท่ากาน

แสดงถึงความเต็มใจที่จะจ่ายเงินเพื่อการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากาน โดยการจัดสร้างพิพิธภัณฑ์เวียงท่ากานเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวม โบราณวัตถุ รวมถึงอาคารประชาสัมพันธ์ ซึ่งประกอบด้วยร้านจำหน่ายของที่ระลึก ห้องรับรอง โถงต้อนรับ อาคารพิพิธภัณฑ์ ลานวัฒนธรรม และนิทรรศการกลางแจ้ง และร้านค้าของชุมชน

ตารางที่ 4.29 มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์และการคงอยู่ด้วยวิธีการจัดสร้างพิพิธภัณฑ์

มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย (บาท)	วิธีการจัดสร้างพิพิธภัณฑ์	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
0 บาทต่อปี	62	15.50
1 – 40 บาทต่อปี	62	15.50
41 – 80 บาทต่อปี	140	35.00
81 – 120 บาทต่อปี	127	31.70
121 – 160 บาทต่อปี	7	1.80
161 – 200 บาทต่อปี	2	0.50
มากกว่า 201 บาทต่อปี	-	-
ค่าสูงสุด = 200 ค่าต่ำสุด = 0		
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.29 แสดงมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยการจัดสร้างพิพิธภัณฑเวียงท่ากาน ผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เต็มใจที่จะจ่ายในช่วง 41 – 80 บาทต่อปี จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 รองลงมาคือเต็มใจจะจ่ายในช่วง 81 – 120 บาทต่อปี จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.70 มีความเต็มใจจะจ่าย 0 บาทต่อปีและในช่วง 1 – 40 บาทต่อปี เท่ากันคือ จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50 ตามลำดับ โดยมีความเต็มใจจะจ่ายสูงสุดเท่ากับ 200 บาทต่อปี และความเต็มใจจ่ายต่ำสุดที่ 0 บาทต่อปี

4.3.1.2 ความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวที่ไม่เคยมาเที่ยววังโบราณสถานเวียงท่ากาน เพื่อการจัดสร้างพิพิธภัณฑเวียงท่ากาน

วิธีการจัดสร้างพิพิธภัณฑ แสดงถึงความเต็มใจที่จะจ่ายเงินเพื่อการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากาน โดยการจัดสร้างพิพิธภัณฑเวียงท่ากานเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมโบราณวัตถุ รวมถึงอาคารประชาสัมพันธ์ ซึ่งประกอบด้วยร้านจำหน่ายของที่ระลึก ห้องรับรอง โถงต้อนรับ อาคารพิพิธภัณฑ ถานวัฒนธรรม และนิทรรศการกลางแจ้ง และร้านค้าของชุมชน

ตารางที่ 4.30 มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของกลุ่มตัวอย่างในการอนุรักษ์และการคงอยู่ด้วยวิธีการจัดสร้างพิพิธภัณฑ

มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย (บาท)	วิธีการจัดสร้างพิพิธภัณฑ	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
0 บาทต่อปี	23	23.00
1 – 40 บาทต่อปี	16	16.00
41 – 80 บาทต่อปี	27	27.00
81 – 120 บาทต่อปี	29	29.00
121 – 160 บาทต่อปี	4	4.00
161 – 200 บาทต่อปี	1	1.00
มากกว่า 201 บาทต่อปี	-	-
ค่าสูงสุด = 200 ค่าต่ำสุด = 0		
รวม	100	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.30 แสดงมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของกลุ่มตัวอย่างในการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยการจัดสร้างพิพิธภัณฑเวียงท่ากาน ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่าง

ส่วนใหญ่เต็มใจที่จะจ่ายในช่วง 81 – 120 บาทต่อปี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 29.00 รองลงมาคือเต็มใจจะจ่ายในช่วง 41 – 80 บาทต่อปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 มีความเต็มใจจะจ่าย 0 บาทต่อปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00 ตามลำดับ โดยมีความเต็มใจจะจ่ายสูงสุดเท่ากับ 200 บาทต่อปี และความเต็มใจจ่ายต่ำสุดที่ 0 บาทต่อปี

4.3.2 วิธีการป้องกันความเสียหายแก่โบราณสถาน

4.3.2.1 ความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยววังโบราณสถานเวียงท่ากาน เพื่อการป้องกันความเสียหายแก่โบราณสถาน

วิธีการป้องกันที่ 1 ซึ่งแสดงถึงความเต็มใจจะจ่ายเพื่อการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีป้องกันที่ 1 คือ ความเต็มใจจ่ายในการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับโบราณสถาน โดยการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สำหรับนักท่องเที่ยว เพื่อให้โบราณสถานเกิดการเสื่อมโทรม โดยการกระทำของนักท่องเที่ยวจากวิทยากรผู้มีความรู้ความเข้าใจ

ตารางที่ 4.31 มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์และการคงอยู่ด้วยวิธีการป้องกันที่ 1

มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย (บาท)	วิธีการวิธีการป้องกันที่ 1	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
0 บาทต่อปี	71	17.60
1 – 40 บาทต่อปี	154	38.50
41 – 80 บาทต่อปี	154	38.50
81 – 120 บาทต่อปี	17	4.30
121 – 160 บาทต่อปี	3	0.80
161 – 200 บาทต่อปี	1	0.30
มากกว่า 201 บาทต่อปี	-	-
ค่าสูงสุด = 200 ค่าต่ำสุด = 0		
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.31 แสดงมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีป้องกันที่ 1 ผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เต็มใจที่จะจ่ายในช่วง 1 – 40 บาทต่อปีและช่วง 41 – 80 บาทต่อปีเท่ากันคือจำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.50 รองลงมาคือเต็มใจจะจ่ายในช่วง 0 บาทต่อปี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.60 ตามลำดับ โดยมีความเต็มใจจะจ่ายสูงสุดเท่ากับ 200 บาทต่อปี และความเต็มใจจ่ายต่ำสุดที่ 0 บาทต่อปี

4.3.2.2 ความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวที่ไม่เคยมาเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากาน เพื่อการป้องกันความเสียหายแก่โบราณสถาน

วิธีการป้องกันที่ 1 ซึ่งแสดงถึงความเต็มใจจะจ่ายเพื่อการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีป้องกันที่ 1 คือ ความเต็มใจจ่ายในการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับโบราณสถาน โดยการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สำหรับนักท่องเที่ยว เพื่อให้ไม่ให้เกิดการเสื่อมโทรมโดยการกระทำของนักท่องเที่ยวจากวิทยากรผู้มีความรู้ความเข้าใจ

ตารางที่ 4.32 มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์และการคงอยู่ด้วยวิธีการป้องกันที่ 1

มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย (บาท)	วิธีการวิธีการป้องกันที่ 1	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
0 บาทต่อปี	30	30.00
1 – 40 บาทต่อปี	33	33.00
41 – 80 บาทต่อปี	33	33.00
81 – 120 บาทต่อปี	2	2.00
121 – 160 บาทต่อปี	1	1.00
161 – 200 บาทต่อปี	1	1.00
มากกว่า 201 บาทต่อปี	-	-
ค่าสูงสุด = 200 ค่าต่ำสุด = 0		
รวม	100	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.32 แสดงมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีป้องกันที่ 1 ผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เต็มใจที่จะจ่ายในช่วง 1 – 40 และ ช่วง 41 – 80 บาทต่อปีเท่ากันคือจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 33.00 รองลงมาคือเต็มใจจะจ่ายในช่วง 0 บาทต่อปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 ตามลำดับ โดยมีความเต็มใจจะจ่ายสูงสุดเท่ากับ 200 บาทต่อปี และความเต็มใจจ่ายต่ำสุดที่ 0 บาทต่อปี

4.3.2.3 ความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องโบราณสถานเวียงท่ากาน เพื่อการป้องกันความเสียหายแก่โบราณสถาน

วิธีการป้องกันที่ 2 ซึ่งแสดงถึงความเต็มใจจะจ่ายเพื่อการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีป้องกันที่ 2 คือ ความเต็มใจจ่ายในการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับโบราณสถาน โดยการจัดสร้างห้องสมุดเพื่อเป็นแหล่งศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของโบราณสถานเวียงท่ากานแก่นักท่องเที่ยวและผู้ที่มีความสนใจ

ตารางที่ 4.33 มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์และการคงอยู่ด้วยวิธีการป้องกันที่ 2

มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย (บาท)	วิธีการป้องกันที่ 2	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
0 บาทต่อปี	56	14.00
1 – 40 บาทต่อปี	78	19.50
41 – 80 บาทต่อปี	138	34.50
81 – 120 บาทต่อปี	116	29.00
121 – 160 บาทต่อปี	4	1.00
161 – 200 บาทต่อปี	6	1.50
มากกว่า 201 บาทต่อปี	2	0.50
ค่าสูงสุด = 250 ค่าต่ำสุด = 0		
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.33 แสดงมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีป้องกันที่ 2 ผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เต็มใจที่จะจ่ายในช่วง 41 – 80 บาทต่อปี จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50 รองลงมาคือเต็มใจจะจ่ายในช่วง 81 – 120 บาทต่อปีจำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29.00 มีความเต็มใจจะจ่าย 1 – 40 บาทต่อปีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50 ตามลำดับ โดยมีความเต็มใจจะจ่ายสูงสุดเท่ากับ 250 บาทต่อปี และความเต็มใจจ่ายต่ำสุดที่ 0 บาทต่อปี

4.3.2.4 ความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวที่ไม่เคยมาเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากานเพื่อการป้องกันความเสียหายแก่โบราณสถาน

วิธีการป้องกันที่ 2 ซึ่งแสดงถึงความเต็มใจจะจ่ายเพื่อการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีป้องกันที่ 2 คือ ความเต็มใจจ่ายในการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับโบราณสถาน โดยการจัดสร้างห้องสมุดเพื่อเป็นแหล่งศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของโบราณสถานเวียงท่ากานแก่นักท่องเที่ยวและผู้ที่มีความสนใจ

ตารางที่ 4.34 มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์และการคงอยู่ด้วยวิธีการป้องกันที่ 2

มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย (บาท)	วิธีการป้องกันที่ 2	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
0 บาทต่อปี	22	22.00
1 – 40 บาทต่อปี	18	18.00
41 – 80 บาทต่อปี	25	25.00
81 – 120 บาทต่อปี	28	28.00
121 – 160 บาทต่อปี	3	3.00
161 – 200 บาทต่อปี	3	3.00
มากกว่า 201 บาทต่อปี	1	1.00
ค่าสูงสุด = 250 ค่าต่ำสุด = 0		
รวม	100	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.34 แสดงมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีป้องกันที่ 2 ผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เต็มใจที่จะจ่ายในช่วง 81 – 120 บาทต่อปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 รองลงมาคือเต็มใจจะจ่ายในช่วง 0 บาทต่อปีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00 มีความเต็มใจจะจ่าย 1 – 40 บาทต่อปีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 ตามลำดับ โดยมีความเต็มใจจะจ่ายสูงสุดเท่ากับ 250 บาทต่อปี และความเต็มใจจ่ายต่ำสุดที่ 0 บาทต่อปี

4.3.3 วิธีการฟื้นฟูโบราณสถาน

4.3.3.1 ความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากานเพื่อการฟื้นฟูโบราณสถาน

วิธีการฟื้นฟูที่ 1 ซึ่งแสดงถึงความเต็มใจจะจ่ายเพื่อการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีการฟื้นฟูที่ 1 คือ ความเต็มใจจ่ายในการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีการฟื้นฟู

โบราณสถาน โดยการจัดทัศนียภาพโดยรอบโบราณสถานให้มีความสวยงาม เพื่อให้เป็นที่น่าประทับใจและดึงดูดใจในการมาเที่ยว โดยการปลูกดอกไม้ จัดสวนหย่อม เป็นต้น

ตารางที่ 4.35 มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์และการคงอยู่ด้วยวิธีการฟื้นฟูที่ 1

มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย (บาท)	วิธีการฟื้นฟูที่ 1	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
0 บาทต่อปี	53	13.20
1 – 40 บาทต่อปี	204	51.00
41 – 80 บาทต่อปี	117	29.20
81 – 120 บาทต่อปี	21	5.30
121 – 160 บาทต่อปี	4	1.00
161 – 200 บาทต่อปี	1	0.30
มากกว่า 201 บาทต่อปี	-	-
ค่าสูงสุด = 200 ค่าต่ำสุด = 0		
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.35 แสดงมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีฟื้นฟูที่ 1 ผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เต็มใจที่จะจ่ายในช่วง 1 – 40 บาทต่อปี จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 51.00 รองลงมาคือเต็มใจจะจ่ายในช่วง 41 – 80 บาทต่อปี จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.20 มีความเต็มใจจะจ่าย 0 บาทต่อปี จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.20 ตามลำดับ โดยมีความเต็มใจจะจ่ายสูงสุดเท่ากับ 200 บาทต่อปี และความเต็มใจจ่ายต่ำสุดที่ 0 บาทต่อปี

4.3.3.2 ความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวที่ไม่เคยมาเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากานเพื่อการฟื้นฟูโบราณสถาน

วิธีการฟื้นฟูที่ 1 ซึ่งแสดงถึงความเต็มใจจะจ่ายเพื่อการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีการฟื้นฟูที่ 1 คือ ความเต็มใจจ่ายในการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีการฟื้นฟูโบราณสถาน โดยการจัดทัศนียภาพโดยรอบโบราณสถานให้มีความสวยงาม เพื่อให้เป็นที่น่าประทับใจและดึงดูดใจในการมาเที่ยว โดยการปลูกดอกไม้ จัดสวนหย่อม เป็นต้น

ตารางที่ 4.36 มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์และการคงอยู่ด้วยวิธีการฟื้นฟูที่ 1

มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย (บาท)	วิธีการฟื้นฟูที่ 1	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
0 บาทต่อปี	20	20.00
1 – 40 บาทต่อปี	38	38.00
41 – 80 บาทต่อปี	34	34.00
81 – 120 บาทต่อปี	5	5.00
121 – 160 บาทต่อปี	3	3.00
161 – 200 บาทต่อปี	-	-
มากกว่า 201 บาทต่อปี	-	-
ค่าสูงสุด = 150 ค่าต่ำสุด = 0		
รวม	100	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.36 แสดงมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีฟื้นฟูที่ 1 ผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เต็มใจที่จะจ่ายในช่วง 1 – 40 บาทต่อปี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 38.00 รองลงมาคือเต็มใจจะจ่ายในช่วง 41 – 80 บาทต่อปี จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 มีความเต็มใจจะจ่าย 0 บาทต่อปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ตามลำดับ โดยมีความเต็มใจจะจ่ายสูงสุดเท่ากับ 150 บาทต่อปี และความเต็มใจจ่ายต่ำสุดที่ 0 บาทต่อปี

4.3.3.3 ความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากาน เพื่อการฟื้นฟูโบราณสถาน

วิธีการฟื้นฟูที่ 2 ซึ่งแสดงถึงความเต็มใจจะจ่ายเพื่อการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีการฟื้นฟูที่ 2 คือ ความเต็มใจจ่ายในการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีการฟื้นฟูโบราณสถาน โดยมีการปรับปรุงและเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ถังขยะ ห้องน้ำ ร้านอาหาร สถานที่นั่งพัก เพื่อความสะดวกสบายของนักท่องเที่ยวและเป็นการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้เกิดขึ้นอย่างยั่งยืน

ตารางที่ 4.37 มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์และการคงอยู่ด้วยวิธีการฟื้นฟูที่ 2

มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย (บาท)	วิธีการฟื้นฟูที่ 2	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
0 บาทต่อปี	54	13.40
1 – 40 บาทต่อปี	212	53.00
41 – 80 บาทต่อปี	98	24.50
81 – 120 บาทต่อปี	29	7.30
121 – 160 บาทต่อปี	4	1.00
161 – 200 บาทต่อปี	2	0.50
มากกว่า 201 บาทต่อปี	1	0.30
ค่าสูงสุด = 250 ค่าต่ำสุด = 0		
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.37 แสดงมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีฟื้นฟูที่ 2 ผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เต็มใจที่จะจ่ายในช่วง 1 – 40 บาทต่อปี จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 53.00 รองลงมาคือเต็มใจจะจ่ายในช่วง 41 – 80 บาทต่อปี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50 มีความเต็มใจจะจ่าย 0 บาทต่อปี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.40 ตามลำดับ โดยมีความเต็มใจจะจ่ายสูงสุดเท่ากับ 250 บาทต่อปี และความเต็มใจจะจ่ายต่ำสุดที่ 0 บาทต่อปี

4.3.3.4 ความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวที่ไม่เคยมาเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากาน เพื่อการฟื้นฟูโบราณสถาน

วิธีการฟื้นฟูที่ 2 ซึ่งแสดงถึงความเต็มใจจะจ่ายเพื่อการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีการฟื้นฟูที่ 2 คือ ความเต็มใจจ่ายในการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีการฟื้นฟูโบราณสถาน โดยมีการปรับปรุงและเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ถังขยะ ห้องน้ำ ร้านอาหาร สถานที่นั่งพัก เพื่อความสะดวกสบายของนักท่องเที่ยวและเป็นการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้เกิดขึ้นอย่างยั่งยืน

ตารางที่ 4.38 มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์และการคงอยู่ด้วยวิธีการฟื้นฟูที่ 2

มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย (บาท)	วิธีการฟื้นฟูที่ 2	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
0 บาทต่อปี	21	21.00
1 – 40 บาทต่อปี	43	43.00
41 – 80 บาทต่อปี	28	28.00
81 – 120 บาทต่อปี	6	6.00
121 – 160 บาทต่อปี	2	2.00
161 – 200 บาทต่อปี	-	-
มากกว่า 201 บาทต่อปี	-	-
ค่าสูงสุด = 150 ค่าต่ำสุด = 0		
รวม	100	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.38 แสดงมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีฟื้นฟูที่ 2 ผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เต็มใจที่จะจ่ายในช่วง 1 – 40 บาทต่อปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 43.00 รองลงมาคือเต็มใจจะจ่ายในช่วง 41 – 80 บาทต่อปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 มีความเต็มใจจะจ่าย 0 บาทต่อปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 21 ตามลำดับ โดยมีความเต็มใจจะจ่ายสูงสุดเท่ากับ 150 บาทต่อปี และความเต็มใจจ่ายต่ำสุดที่ 0 บาทต่อปี

4.4 การประเมินมูลค่าความเต็มใจจะจ่ายในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการคงอยู่ของโบราณสถานเวียงท่ากานโดยใช้แบบจำลองทอบิต (Tobit Model)

4.4.1 การประเมินมูลค่าความเต็มใจจะจ่ายในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการคงอยู่ของโบราณสถานเวียงท่ากานโดยใช้แบบจำลองทอบิต (Tobit Model) สำหรับนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชมโบราณสถานเวียงท่ากาน

การศึกษาครั้งนี้ได้ทำการประเมินมูลค่าความเต็มใจจะจ่ายในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ภายในโบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีการจัดสร้างพิพิธภัณฑ์เวียงท่ากาน วิธีการป้องกันความเสียหาย 2 วิธี และวิธีการฟื้นฟู 2 วิธี สำหรับขั้นตอนการประเมินมูลค่าความเต็มใจจะจ่ายด้วยวิธี CVM ตามที่ได้กำหนดไว้ในวิธีการศึกษานั้น ผู้ศึกษาได้กำหนดสมการความเต็มใจจะจ่ายเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการคงอยู่ของโบราณสถานเวียงท่ากานไว้ดังนี้

$$WTP_i^B = \alpha + \beta_1 Sex + \beta_2 Age + \beta_3 Status + \beta_4 Family + \beta_5 Education + \beta_6 Occupation + \beta_7 Income + \beta_8 Again + e$$

$$WTP_i^{P=1} = \alpha + \beta_1 Sex + \beta_2 Age + \beta_3 Status + \beta_4 Family + \beta_5 Education + \beta_6 Occupation + \beta_7 Income + \beta_8 Again + e$$

$$WTP_i^{P=2} = \alpha + \beta_1 Sex + \beta_2 Age + \beta_3 Status + \beta_4 Family + \beta_5 Education + \beta_6 Occupation + \beta_7 Income + \beta_8 Again + e$$

$$WTP_i^{R=1} = \alpha + \beta_1 Sex + \beta_2 Age + \beta_3 Status + \beta_4 Family + \beta_5 Education + \beta_6 Occupation + \beta_7 Income + \beta_8 Again + e$$

$$WTP_i^{R=2} = \alpha + \beta_1 Sex + \beta_2 Age + \beta_3 Status + \beta_4 Family + \beta_5 Education + \beta_6 Occupation + \beta_7 Income + \beta_8 Again + e$$

โดยมีรายละเอียดของตัวแปร ค่าสัมประสิทธิ์ และค่าสถิติต่างๆ ของตัวแปรในสมการข้างต้นแสดงไว้ในตารางที่ 4.39

ตารางที่ 4.39 ค่าสัมประสิทธิ์และค่าสถิติที่ใช้ในสมการความเต็มใจจ่ายเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และการคงอยู่ของโบราณสถานเวียงท่ากาน ในกรณีของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชมโบราณสถานเวียงท่ากาน

ตัวแปร	คำอธิบายตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร	ค่าสถิติของตัวแปร			
			ค่าต่ำสุด (Minimum)	ค่าสูงสุด (Maximum)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. deviation)
Sex	ตัวแปรหุ่นแสดงถึงเพศของนักท่องเที่ยวคนที่ i Sex = 1 เพศชาย Sex = 2 เพศหญิง	β_1	0	1	0.51	0.500
Age	อายุของนักท่องเที่ยวคนที่ i (หน่วย : ปี)	β_2	18	76	41.39	14.529
Status	ตัวแปรหุ่นแสดงถึงสถานภาพของนักท่องเที่ยวคนที่ i Status = 1 คือ โสด Status = 2 คือ สมรส Status = 3 คือ หม้าย/หย่าร้าง	β_3	1	3	1.80	0.662
Family	จำนวนสมาชิกในครัวเรือนของนักท่องเที่ยวคนที่ i (หน่วย : คน)	β_4	2	7	3.61	0.842
Education	ตัวแปรหุ่นแสดงระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวคนที่ i Edu = 1 คือ ประถมศึกษา Edu = 2 คือ มัธยมศึกษา Edu = 3 คือ ปวช./ปวส./อนุปริญญา Edu = 4 คือ ปริญญาตรี Edu = 5 คือ ปริญญาโท Edu = 6 คือ สูงกว่าปริญญาโท	β_5	1	6	3.67	1.100

ตารางที่ 4.39 (ต่อ)

ตัวแปร	คำอธิบายตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร	ค่าสถิติของตัวแปร			
			ค่าต่ำสุด (Minimum)	ค่าสูงสุด (Maximum)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. deviation)
Occupation	ตัวแปรหุ่นแสดงอาชีพของนักท่องเที่ยวคนที่ i Occu = 1 คือ นักเรียน/นักศึกษา Occu = 2 คือ เกษตรกร Occu = 3 คือ ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย Occu = 4 คือ รับจ้าง/พนักงาน Occu = 5 คือ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ Occu = 6 คือ พ่อบ้าน/แม่บ้าน	β_6	1	6	3.55	1.056
Income	ตัวแปรหุ่นแสดงรายได้ของนักท่องเที่ยวคนที่ i In = 1 คือ น้อยกว่า 5,000 บาท In = 2 คือ 5,000-10,000 บาท In = 3 คือ 10,001-15,000 บาท In = 4 คือ 15,001-20,000 บาท In = 5 คือ 20,001-25,000 บาท In = 6 คือ 25,001-30,000 บาท In = 7 คือ มากกว่า 30,000 บาท	β_7	1	7	3.49	1.498
Again	ตัวแปรหุ่นแสดงความต้องการกลับมาเที่ยวที่โบราณสถานเวียงท่ากานของนักท่องเที่ยวคนที่ i Again = 1 คือ ต้องการ Again = 2 คือ ไม่ต้องการ Again = 3 คือ ไม่แน่ใจ	β_8	1	3	1.83	0.986

4.4.1.1 การประเมินมูลค่าความเต็มใจจะจ่ายในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการคงอยู่ของ โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีการจัดสร้างพิพิธภัณฑ์

จากการประมาณ Maximum Log Likelihood Estimate : MLE ด้วยแบบจำลอง Tobit พบว่าไม่เกิดปัญหา Heteroscedasticity ซึ่งผลการศึกษาอิทธิพลของตัวแปรอิสระต่างๆ ต่อมูลค่าความเต็มใจจะจ่ายด้วยวิธี Marginal Effect เป็นดังนี้ ตัวแปรอายุ (Age) การศึกษา (Education) และการกลับมาเที่ยวอีกครั้ง (Again) เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความเต็มใจจะจ่ายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 4.40 และ 4.41

ตารางที่ 4.40 การประเมินมูลค่าความเต็มใจจะจ่ายในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการคงอยู่ของ
โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีการจัดสร้างพิพิธภัณฑ์ ด้วยแบบจำลอง Tobit

ตัวแปร	Maximum Likelihood		
	ค่าสัมประสิทธิ์	Z-Statistic	Prob.
Constant	-14.6119	-0.865	0.3871
Sex	6.2750	1.311	0.1899
Age	0.3447***	2.218	0.0265
Status	-3.7468	-1.162	0.2453
Family	-2.9044	-1.061	0.2887
Education	6.5354**	2.116	0.0343
Occupation	2.9963	1.381	0.1673
Income	3.1129	1.318	0.1874
Again	12.5885***	5.200	0.0000
Sigma = 42.4080225			
Log likelihood = -1812.123			

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : * หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.10 ** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.05 *** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.01

ตารางที่ 4.41 การประเมินมูลค่าความเต็มใจจะจ่ายในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการคงอยู่ของ
โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีการจัดสร้างพิพิธภัณฑ์เวียงท่ากาน ด้วยเทคนิควิเคราะห์
Marginal Effect

ตัวแปร	Marginal Effect		
	ค่าสัมประสิทธิ์	Z-Statistic	Prob.
Age	0.2099*	1.677	0.0935
Education	7.1088***	4.961	0.0000
Again	8.0016***	4.660	0.0000

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : * หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.10 ** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.05 *** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.01

ตัวแปรอายุ (Age) มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเต็มใจจะจ่ายที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งอธิบายได้ว่า ถ้าอายุของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 1 % จะมีผลทำให้ความน่าจะเป็นที่นักท่องเที่ยวมีความเต็มใจจะจ่ายเพิ่มขึ้น 0.3447%

ตัวแปรระดับการศึกษา (Education) มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเต็มใจจะจ่ายที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งอธิบายได้ว่าถ้านักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาที่สูงขึ้น 1 % จะมีผลทำให้ความน่าจะเป็นที่นักท่องเที่ยวมีความเต็มใจจะจ่ายเพิ่มขึ้น 6.5354%

ตัวแปรการกลับมาเที่ยวอีกครั้ง (Again) มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเต็มใจจะจ่ายที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ซึ่งอธิบายได้ว่าถ้านักท่องเที่ยวกลับมาเที่ยวอีกครั้งเพิ่มขึ้น 1 % จะมีผลทำให้ความน่าจะเป็นที่นักท่องเที่ยวมีความเต็มใจจะจ่ายเพิ่มขึ้น 12.5885%

ความเต็มใจจะจ่ายในการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีการจัดสร้างพิพิธภัณฑ์เวียงท่ากาน สามารถหาได้จากสูตรดังต่อไปนี้

$$\begin{aligned}
 E(WTP) &= \Phi\left(\frac{Z\beta}{\sigma}\right)Z\beta + \sigma\phi\left(-\frac{Z\beta}{\sigma}\right) \\
 &= (0.9256 * 61.2293) + (42.408 * 0.1407) \\
 &= 56.67 + 5.97 \\
 &= 62.64 \text{ บาทต่อปี}
 \end{aligned}$$

มูลค่าความเต็มใจจะจ่ายด้วยวิธีการจัดสร้างพิพิธภัณฑ์เท่ากับ 62.64 บาทต่อปี โดยเงินดังกล่าวสามารถนำไปสร้างพิพิธภัณฑ์เวียงท่ากานได้ในอนาคต

มูลค่าทางเศรษฐศาสตร์สามารถหาได้จากการนำค่าความเต็มใจจะจ่ายเฉลี่ย คือ 62.64 บาทต่อปี คูณกับจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยวโบราณสถานเวียงท่ากาน ปี 2552 จำนวน 25,000 คน จึงได้มูลค่าทางเศรษฐศาสตร์เท่ากับ 1,566,000 บาทต่อปี

4.4.1.2 การประเมินมูลค่าความเต็มใจจะจ่ายในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการคงอยู่ของโบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดแก่โบราณสถานวิธีที่ 1

จากการประมาณ Maximum Log Likelihood Estimate : MLE ด้วยแบบจำลอง Tobit พบว่าไม่เกิดปัญหา Heteroscedasticity ซึ่งผลการศึกษาอิทธิพลของตัวแปรอิสระต่างๆ ต่อมูลค่าความเต็มใจจะจ่ายด้วยวิธี Marginal Effect เป็นดังนี้ เป็นดังนี้ ตัวแปรจำนวนสมาชิกในครัวเรือน (Family) รายได้ต่อเดือน (Income) และการกลับมาเที่ยวอีกครั้ง (Again) เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความเต็มใจจะจ่ายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 4.42 และ 4.43

ตารางที่ 4.42 การประเมินมูลค่าความเต็มใจจะจ่ายในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการคงอยู่ของ
โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดแก่โบราณสถาน
วิธีที่ 1 ด้วยแบบจำลอง Tobit

ตัวแปร	Maximum Likelihood		
	ค่าสัมประสิทธิ์	Z-Statistic	Prob.
Constant	11.5000	0.987	0.3239
Sex	3.5253	1.063	0.2878
Age	-0.0373	-0.348	0.7281
Status	-1.9595	-0.880	0.3788
Family	-5.3040***	-2.750	0.0060
Education	-2.8085	-1.326	0.1848
Occupation	0.6719	0.446	0.6559
Income	9.1780***	5.632	0.0000
Again	9.8485***	5.870	0.0000
Sigma = 29.1891203			
Log likelihood = -1647.189			

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : * หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.10 ** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.05 *** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.01

ตารางที่ 4.43 การประเมินมูลค่าความเต็มใจจะจ่ายในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการคงอยู่ของ
โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดแก่โบราณสถาน
วิธีที่ 1 ด้วยเทคนิควิเคราะห์ Marginal Effect

ตัวแปร	Marginal Effect		
	ค่าสัมประสิทธิ์	Z-Statistic	Prob.
Family	-3.1980***	-3.063	0.0022
Income	6.5634***	8.002	0.0000
Again	8.2102***	6.671	0.0000

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : * หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.10 ** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.05 *** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.01

ตัวแปรจำนวนสมาชิกในครอบครัว (Family) มีความสัมพันธ์ในทางลบกับความเต็มใจจะจ่ายที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ซึ่งอธิบายได้ว่าถ้านักท่องเที่ยวที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเพิ่มขึ้น 1% จะมีผลทำให้ความน่าจะเป็นที่นักท่องเที่ยวมีความเต็มใจจะจ่ายลดลง 5.3040%

ตัวแปรรายได้ต่อเดือน (Income) มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเต็มใจจะจ่ายที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ซึ่งอธิบายได้ว่า ถ้าวายได้ของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 1% จะมีผลทำให้ความน่าจะเป็นที่นักท่องเที่ยวมีความเต็มใจจะจ่ายเพิ่มขึ้น 9.1780%

ตัวแปรการกลับมาเที่ยวอีกครั้ง (Again) มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเต็มใจจะจ่ายที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ซึ่งอธิบายได้ว่าถ้านักท่องเที่ยวกลับมาเที่ยวอีกครั้งเพิ่มขึ้น 1% จะมีผลทำให้ความน่าจะเป็นที่นักท่องเที่ยวมีความเต็มใจจะจ่ายเพิ่มขึ้น 9.8485%

ความเต็มใจจะจ่ายในการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับโบราณสถานเวียงท่ากานวิธีที่ 1 สามารถหาได้จากสูตรดังต่อไปนี้

$$\begin{aligned} E(WTP) &= \Phi\left(\frac{Z\beta}{\sigma}\right)Z\beta + \sigma\phi\left(-\frac{Z\beta}{\sigma}\right) \\ &= (0.8545 * 30.8211) + (29.1891 * 0.2285) \\ &= 26.34 + 6.67 \\ &= 33.01 \text{ บาทต่อปี} \end{aligned}$$

มูลค่าความเต็มใจจะจ่ายด้วยวิธีการป้องกันวิธีที่ 1 เท่ากับ 33.01 บาทต่อปี โดยเงินดังกล่าวสามารถนำไปกำหนดเป็นค่าธรรมเนียมการเข้าชมได้ในอนาคต

มูลค่าทางเศรษฐศาสตร์สามารถหาได้จากการนำค่าความเต็มใจจะจ่ายเฉลี่ย คือ 33.01 บาทต่อปี คูณกับจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยวโบราณสถานเวียงท่ากาน ปี 2552 จำนวน 25,000 คน จึงได้มูลค่าทางเศรษฐศาสตร์เท่ากับ 825,250 บาทต่อปี

4.4.1.3 การประเมินมูลค่าความเต็มใจจะจ่ายในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการคงอยู่ของ โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดแก่ โบราณสถานวิธีที่ 2

จากการประมาณ Maximum Log Likelihood Estimate : MLE ด้วยแบบจำลอง Tobit พบว่าไม่เกิดปัญหา Heteroscedasticity ซึ่งผลการศึกษาอิทธิพลของตัวแปรอิสระต่างๆ ต่อมูลค่าความเต็มใจจะจ่ายด้วยวิธี Marginal Effect เป็นดังนี้ เป็นดังนี้ ตัวแปรเพศ (Sex) อายุ (Age) และการกลับมาเที่ยวอีกครั้ง (Again) เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความเต็มใจจะจ่ายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 4.44 และ 4.45

ตารางที่ 4.44 การประเมินมูลค่าความเต็มใจจะจ่ายในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการคงอยู่ของโบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดแก่โบราณสถานวิธีที่ 2 ด้วยแบบจำลอง Tobit

ตัวแปร	Maximum Likelihood		
	ค่าสัมประสิทธิ์	Z-Statistic	Prob.
Constant	18.9926	1.057	0.2904
Sex	10.1948**	1.995	0.0460
Age	0.4592***	2.759	0.0058
Status	-0.5821	-0.169	0.8656
Family	-4.7602	-1.641	0.1008
Education	-2.7755	-0.854	0.3930
Occupation	1.7225	0.743	0.4573
Income	3.2018	1.291	0.1968
Again	11.8563***	4.590	0.0000
Sigma = 45.4690639			
Log likelihood = -1863.217			

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : * หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.10 ** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.05 *** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.01

ตารางที่ 4.45 การประเมินมูลค่าความเต็มใจจะจ่ายในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการคงอยู่ของ
โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดแก่โบราณสถาน
วิธีที่ 2 ด้วยเทคนิควิเคราะห์ Marginal Effect

ตัวแปร	Marginal Effect		
	ค่าสัมประสิทธิ์	Z-Statistic	Prob.
Sex	9.9977**	2.450	0.0143
Age	0.5102***	4.999	0.0000
Again	11.1351***	6.232	0.0000

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : * หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.10 ** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.05 *** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.01

ตัวแปรเพศ (Sex) มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเต็มใจจะจ่ายที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 อธิบายได้ว่า นักท่องเที่ยวเพศหญิงมีความเต็มใจจ่ายมากกว่านักท่องเที่ยวเพศชาย

ตัวแปรอายุ (Age) มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเต็มใจจะจ่ายที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ซึ่งอธิบายได้ว่า ถ้าอายุของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 1 % จะมีผลทำให้ความน่าจะเป็นที่นักท่องเที่ยวมีความเต็มใจจะจ่ายเพิ่มขึ้น 0.4592%

ตัวแปรการกลับมาเที่ยวอีกครั้ง (Again) มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเต็มใจจะจ่ายที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ซึ่งอธิบายได้ว่าถ้านักท่องเที่ยวกลับมาเที่ยวอีกครั้งเพิ่มขึ้น 1 % จะมีผลทำให้ความน่าจะเป็นที่นักท่องเที่ยวมีความเต็มใจจะจ่ายเพิ่มขึ้น 11.8563%

ความเต็มใจจะจ่ายในการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับโบราณสถานเวียงท่ากานวิธีที่ 2 สามารถหาได้จากสูตรดังต่อไปนี้

$$\begin{aligned}
 E(WTP) &= \Phi\left(\frac{Z\beta}{\sigma}\right)Z\beta + \sigma\phi\left(-\frac{Z\beta}{\sigma}\right) \\
 &= (0.8435 * 45.8677) + (45.4691 * 0.2398) \\
 &= 38.69 + 10.90 \\
 &= 49.59 \text{ บาทต่อปี}
 \end{aligned}$$

มูลค่าความเต็มใจจะจ่ายด้วยวิธีการป้องกันวิธีที่ 2 เท่ากับ 49.59 บาทต่อปี โดยเงินดังกล่าวสามารถนำไปจัดสร้างห้องสมุดเพื่อเป็นแหล่งศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของโบราณสถาน

มูลค่าทางเศรษฐศาสตร์สามารถหาได้จากการนำค่าความเต็มใจจะจ่ายเฉลี่ย คือ 49.59 บาทต่อปี คูณกับจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยวโบราณสถานเวียงท่ากาน ปี 2552 จำนวน 25,000 คน จึงได้มูลค่าทางเศรษฐศาสตร์เท่ากับ 1,239,750 บาทต่อปี

4.4.1.4 การประเมินมูลค่าความเต็มใจจะจ่ายในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการคงอยู่ของโบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีการฟื้นฟูโบราณสถานวิธีที่ 1

จากการประมาณ Maximum Log Likelihood Estimate : MLE ด้วยแบบจำลอง Tobit พบว่าไม่เกิดปัญหา Heteroscedasticity ซึ่งผลการศึกษาอิทธิพลของตัวแปรอิสระต่างๆ ต่อมูลค่าความเต็มใจจะจ่ายด้วยวิธี Marginal Effect เป็นดังนี้ เป็นดังนี้ ตัวแปรเพศ (Sex) อายุ (Age) สถานภาพ (Status) จำนวนสมาชิกในครัวเรือน (Family) รายได้ต่อเดือน (Income) และการกลับมาเที่ยวอีกครั้ง (Again) เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความเต็มใจจะจ่ายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 4.46 และ 4.47

ตารางที่ 4.46 การประเมินมูลค่าความเต็มใจจะจ่ายในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการคงอยู่ของ
โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีการฟื้นฟูโบราณสถานวิธีที่ 1 ด้วยแบบจำลอง Tobit

ตัวแปร	Maximum Likelihood		
	ค่าสัมประสิทธิ์	Z-Statistic	Prob.
Constant	5.88134	0.507	0.6120
Sex	7.57808**	2.302	0.0213
Age	-0.1892*	-1.765	0.0775
Status	-4.1812*	-1.884	0.0596
Family	3.6180*	1.932	0.0534
Education	-0.2394	-0.114	0.9093
Occupation	-1.5276	-1.018	0.3086
Income	5.3656***	3.348	0.0008
Again	6.7183***	4.038	0.0001
Sigma = 29.2762684			
Log likelihood = -1719.823			

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : * หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.10 ** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.05 *** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.01

ตารางที่ 4.47 การประเมินมูลค่าความเต็มใจจะจ่ายในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการคงอยู่ของ
โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีการฟื้นฟูโบราณสถานวิธีที่ 1 ด้วยเทคนิควิเคราะห์
Marginal Effect

ตัวแปร	Marginal Effect		
	ค่าสัมประสิทธิ์	Z-Statistic	Prob.
Sex	6.7205**	2.508	0.0121
Age	-0.1596*	-1.828	0.0675
Status	-3.6748**	-2.050	0.0404
Family	3.1618***	2.596	0.0094
Income	4.3532***	4.632	0.0000
Again	5.9461***	4.550	0.0000

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : * หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.10 ** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.05 *** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.01

ตัวแปรเพศ (Sex) มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเต็มใจจะจ่ายที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 อธิบายได้ว่า นักท่องเที่ยวเพศหญิงมีความเต็มใจจ่ายมากกว่านักท่องเที่ยวเพศชาย

ตัวแปรอายุ (Age) มีความสัมพันธ์ในทางลบกับความเต็มใจจะจ่ายที่ระดับนัยสำคัญ 0.10 ซึ่งอธิบายได้ว่า ถ้าอายุของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 1 % จะมีผลทำให้ความน่าจะเป็นที่นักท่องเที่ยวมีความเต็มใจจะจ่ายลดลง 0.1892%

ตัวแปรสถานภาพ(Status) มีความสัมพันธ์ในทางลบกับความเต็มใจจะจ่ายที่ระดับนัยสำคัญ 0.10 ซึ่งอธิบายได้ว่า ถ้านักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสจะมีความเต็มใจจ่ายน้อยกว่านักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสดและหย่าร้าง/หม้าย

ตัวแปรจำนวนสมาชิกในครอบครัว (Family) มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเต็มใจจะจ่ายที่ระดับนัยสำคัญ 0.10 ซึ่งอธิบายได้ว่าถ้านักท่องเที่ยวที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเพิ่มขึ้น 1% จะมีผลทำให้ความน่าจะเป็นที่นักท่องเที่ยวมีความเต็มใจจะจ่ายเพิ่มขึ้น 3.6180%

ตัวแปรรายได้ต่อเดือน (Income) มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเต็มใจจะจ่ายที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ซึ่งอธิบายได้ว่าถ้ารายได้ของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 1 % จะมีผลทำให้ความน่าจะเป็นที่นักท่องเที่ยวมีความเต็มใจจะจ่ายเพิ่มขึ้น 5.3656%

ตัวแปรการกลับมาเที่ยวอีกครั้ง (Again) มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเต็มใจจะจ่ายที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ซึ่งอธิบายได้ว่าถ้านักท่องเที่ยวกลับมาเที่ยวอีกครั้งเพิ่มขึ้น 1 % จะมีผลทำให้ความน่าจะเป็นที่นักท่องเที่ยวมีความเต็มใจจะจ่ายเพิ่มขึ้น 6.7183%

ความเต็มใจจะจ่ายในการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีการฟื้นฟูโบราณสถานเวียงท่ากานวิธีที่ 1 สามารถหาได้จากสูตรดังต่อไปนี้

$$\begin{aligned}
 E(WTP) &= \Phi\left(\frac{Z\beta}{\sigma}\right)Z\beta + \sigma\phi\left(-\frac{Z\beta}{\sigma}\right) \\
 &= (0.8657 * 32.3887) + (29.2763 * 0.2163) \\
 &= 28.04 + 6.33 \\
 &= 34.37 \text{ บาทต่อปี}
 \end{aligned}$$

มูลค่าความเต็มใจจะจ่ายด้วยวิธีการฟื้นฟูวิธีที่ 1 เท่ากับ 34.37 บาทต่อปี โดยเงินดังกล่าวสามารถนำไปปรับปรุงทัศนียภาพภายใน โบราณสถานให้สวยงามเป็นที่น่าประทับใจของนักท่องเที่ยวและสามารถนำไปกำหนดเป็นค่าธรรมเนียมการเข้าชมได้ในอนาคต

มูลค่าทางเศรษฐศาสตร์สามารถหาได้จากการนำค่าความเต็มใจจะจ่ายเฉลี่ย คือ 34.37 บาทต่อปี คูณกับจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยวโบราณสถานเวียงท่ากาน ปี 2552 จำนวน 25,000 คน จึงได้มูลค่าทางเศรษฐศาสตร์เท่ากับ 859,250 บาทต่อปี

4.4.1.5 การประเมินมูลค่าความเต็มใจจะจ่ายในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการคงอยู่ของโบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีการฟื้นฟูโบราณสถานวิธีที่ 2

จากการประมาณ Maximum Log Likelihood Estimate : MLE ด้วยแบบจำลอง Tobit พบว่าไม่เกิดปัญหา Heteroscedasticity ซึ่งผลการศึกษาอิทธิพลของตัวแปรอิสระต่างๆ ต่อมูลค่าความเต็มใจจะจ่ายด้วยวิธี Marginal Effect เป็นดังนี้ เป็นดังนี้ ตัวแปรเพศ (Sex) ระดับการศึกษา (Education) รายได้ต่อเดือน (Income) และการกลับมาเที่ยวอีกครั้ง (Again) เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความเต็มใจจะจ่ายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 4.48 และ 4.49

ตารางที่ 4.48 การประเมินมูลค่าความเต็มใจจะจ่ายในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการคงอยู่ของ
โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีการฟื้นฟูโบราณสถานวิธีที่ 2 ด้วยแบบจำลอง Tobit

ตัวแปร	Maximum Likelihood		
	ค่าสัมประสิทธิ์	Z-Statistic	Prob.
Constant	18.6358	1.368	0.1714
Sex	9.6424**	2.490	0.0128
Age	-0.0518	-0.411	0.6811
Status	-1.8228	-0.699	0.4843
Family	-0.6957	-0.316	0.7516
Education	-4.9560**	-2.007	0.0447
Occupation	0.5505	0.313	0.7545
Income	5.0943***	2.705	0.0068
Again	8.8314***	4.513	0.0000
Sigma = 34.4079782			
Log likelihood = -1771.677			

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : * หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.10 ** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.05 *** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.01

ตารางที่ 4.49 การประเมินมูลค่าความเต็มใจจะจ่ายในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการคงอยู่ของ
โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีการฟื้นฟูโบราณสถานวิธีที่ 2 ด้วยเทคนิควิเคราะห์
Marginal Effect

ตัวแปร	Marginal Effect		
	ค่าสัมประสิทธิ์	Z-Statistic	Prob.
Sex	9.5108***	3.102	0.0019
Education	-2.0689**	-1.254	0.2097
Income	3.8257***	2.749	0.0060
Again	8.8624***	6.815	0.0000

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : * หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.10 ** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.05 *** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.01

ตัวแปรเพศ (Sex) มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเต็มใจจะจ่ายที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 อธิบายได้ว่า นักท่องเที่ยวเพศหญิงมีความเต็มใจจ่ายมากกว่านักท่องเที่ยวเพศชาย

ตัวแปรระดับการศึกษา (Education) มีความสัมพันธ์ในทางลบกับความเต็มใจจะจ่ายที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งอธิบายได้ว่าถ้านักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาที่สูงขึ้น 1 % จะมีผลทำให้ความน่าจะเป็นที่นักท่องเที่ยวมีความเต็มใจจะจ่ายลดลง 4.9560%

ตัวแปรรายได้ต่อเดือน (Income) มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเต็มใจจะจ่ายที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ซึ่งอธิบายได้ว่าถ้ารายได้ของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 1 % จะมีผลทำให้ความน่าจะเป็นที่นักท่องเที่ยวมีความเต็มใจจะจ่ายเพิ่มขึ้น 5.0943%

ตัวแปรการกลับมาเที่ยวอีกครั้ง (Again) มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเต็มใจจะจ่ายที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ซึ่งอธิบายได้ว่าถ้านักท่องเที่ยวกลับมาเที่ยวอีกครั้งเพิ่มขึ้น 1 % จะมีผลทำให้ความน่าจะเป็นที่นักท่องเที่ยวมีความเต็มใจจะจ่ายเพิ่มขึ้น 8.8314%

ความเต็มใจจะจ่ายในการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีการฟื้นฟูโบราณสถานเวียงท่ากานวิธีที่ 2 สามารถหาได้จากสูตรดังต่อไปนี้

$$\begin{aligned} E(WTP) &= \Phi\left(\frac{Z\beta}{\sigma}\right)Z\beta + \sigma\phi\left(-\frac{Z\beta}{\sigma}\right) \\ &= (0.7257 * 20.6376) + (34.408 * 0.3333) \\ &= 14.98 + 11.46 \\ &= 26.44 \text{ บาทต่อปี} \end{aligned}$$

มูลค่าความเต็มใจจะจ่ายด้วยวิธีการฟื้นฟูวิธีที่ 2 เท่ากับ 26.44 บาทต่อปี โดยเงินดังกล่าวสามารถนำไปปรับปรุงและเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวก และสามารถนำไปกำหนดเป็นค่าธรรมเนียมการเข้าชมได้ในอนาคต

มูลค่าทางเศรษฐศาสตร์สามารถหาได้จากการนำค่าความเต็มใจจะจ่ายเฉลี่ย คือ 26.44 บาทต่อปี คูณกับจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยวโบราณสถานเวียงท่ากาน ปี 2552 จำนวน 25,000 คน จึงได้มูลค่าทางเศรษฐศาสตร์เท่ากับ 661,000 บาทต่อปี

ตารางที่ 4.50 การเปรียบเทียบมูลค่าความเต็มใจจ่ายของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชมโบราณสถานเวียง
ท่ากาน

วิธีการ	การจัดสร้าง พิพิธภัณฑ	การป้องกัน ความเสียหาย วิธีที่ 1	การป้องกัน ความเสียหาย วิธีที่ 2	การฟื้นฟูวิธีที่ 1	การฟื้นฟูวิธีที่ 2
มูลค่าความ เต็มใจจ่าย (บาท/คน/ปี)	62.64	33.01	49.59	34.37	26.44
มูลค่าทาง เศรษฐศาสตร์ (บาท/ปี)	1,566,000	825,250	1,239,750	859,250	661,000

จากตาราง 4.50 แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชมโบราณสถานเวียงท่ากานมีความเต็มใจจ่ายเพื่อการจัดสร้างพิพิธภัณฑมากที่สุด คือ 62.64 บาทต่อคนต่อปี มูลค่าทางเศรษฐศาสตร์เท่ากับ 1,566,000 บาทต่อปี รองลงมาคือวิธีการป้องกันความเสียหายวิธีที่ 2 คือ 49.59 บาทต่อคนต่อปี มูลค่าทางเศรษฐศาสตร์เท่ากับ 1,239,750 บาทต่อปี และเต็มใจจ่ายน้อยที่สุดคือวิธีการฟื้นฟูวิธีที่ 2 คือ 26.44 บาทต่อคนต่อปี มูลค่าทางเศรษฐศาสตร์เท่ากับ 661,000 บาทต่อปี

4.4.2 การประเมินมูลค่าความเต็มใจจะจ่ายในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการคงอยู่ของ โบราณสถานเวียงท่ากานโดยใช้แบบจำลองทอบิต (Tobit Model) สำหรับนักท่องเที่ยว ที่ไม่เคยมาเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากาน

การศึกษานี้ได้ทำการประเมินมูลค่าความเต็มใจจะจ่ายในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ภายในโบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีการจัดสร้างพิพิธภัณฑ์เวียงท่ากาน วิธีการป้องกันความเสียหาย 2 วิธี และวิธีการฟื้นฟู 2 วิธี สำหรับขั้นตอนการประเมินมูลค่าความเต็มใจจะจ่ายด้วยวิธี CVM ตามที่ได้กำหนดไว้ในวิธีการศึกษานั้น ผู้ศึกษาได้กำหนดสมการความเต็มใจจะจ่ายเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการคงอยู่ของโบราณสถานเวียงท่ากานไว้ดังนี้

$$WTP_i^B = \alpha + \beta_1 Sex + \beta_2 Age + \beta_3 Status + \beta_4 Family + \beta_5 Education + \beta_6 Occupation + \beta_7 Income + \beta_8 Know + \beta_9 Future + e$$

$$WTP_i^{P=1} = \alpha + \beta_1 Sex + \beta_2 Age + \beta_3 Status + \beta_4 Family + \beta_5 Education + \beta_6 Occupation + \beta_7 Income + \beta_8 Know + \beta_9 Future + e$$

$$WTP_i^{P=2} = \alpha + \beta_1 Sex + \beta_2 Age + \beta_3 Status + \beta_4 Family + \beta_5 Education + \beta_6 Occupation + \beta_7 Income + \beta_8 Know + \beta_9 Future + e$$

$$WTP_i^{R=1} = \alpha + \beta_1 Sex + \beta_2 Age + \beta_3 Status + \beta_4 Family + \beta_5 Education + \beta_6 Occupation + \beta_7 Income + \beta_8 Know + \beta_9 Future + e$$

$$WTP_i^{R=2} = \alpha + \beta_1 Sex + \beta_2 Age + \beta_3 Status + \beta_4 Family + \beta_5 Education + \beta_6 Occupation + \beta_7 Income + \beta_8 Know + \beta_9 Future + e$$

โดยมีรายละเอียดของตัวแปร ค่าสัมประสิทธิ์ และค่าสถิติต่างๆ ของตัวแปรในสมการข้างต้นแสดงไว้ในตารางที่ 4.51

ตารางที่ 4.51 ค่าสัมประสิทธิ์และค่าสถิติที่ใช้ในสมการความเต็มใจจ่ายเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และการคงอยู่ของโบราณสถานเวียงท่ากาน ในกรณีของนักท่องเที่ยวที่ไม่เคยมาเที่ยว ยังโบราณสถานเวียงท่ากาน

ตัวแปร	คำอธิบายตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร	ค่าสถิติของตัวแปร			
			ค่าต่ำสุด (Minimum)	ค่าสูงสุด (Maximum)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. deviation)
Sex	ตัวแปรหุ่นแสดงถึงเพศของนักท่องเที่ยวคนที่ i Sex = 1 เพศชาย Sex = 2 เพศหญิง	β_1	0	1	0.46	0.501
Age	อายุของนักท่องเที่ยวคนที่ i (หน่วย : ปี)	β_2	18	76	39.98	14.058
Status	ตัวแปรหุ่นแสดงถึงสถานภาพของนักท่องเที่ยวคนที่ i Status = 1 คือ โสด Status = 2 คือ สมรส Status = 3 คือ หม้าย/หย่าร้าง	β_3	1	3	1.73	0.694
Family	จำนวนสมาชิกในครัวเรือนของนักท่องเที่ยวคนที่ i (หน่วย : คน)	β_4	2	7	3.67	0.965
Education	ตัวแปรหุ่นแสดงระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวคนที่ i Edu = 1 คือ ประถมศึกษา Edu = 2 คือ มัธยมศึกษา Edu = 3 คือ ปวช./ปวส./อนุปริญญา Edu = 4 คือ ปริญญาตรี Edu = 5 คือ ปริญญาโท Edu = 6 คือ สูงกว่าปริญญาโท	β_5	1	6	3.28	1.223

ตารางที่ 4.51 (ต่อ)

ตัวแปร	คำอธิบายตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร	ค่าสถิติของตัวแปร			
			ค่าต่ำสุด (Minimum)	ค่าสูงสุด (Maximum)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. deviation)
Occupation	ตัวแปรหุ่นแสดงอาชีพของนักท่องเที่ยวคนที่ i Occu = 1 คือ นักเรียน/นักศึกษา Occu = 2 คือ เกษตรกร Occu = 3 คือ ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย Occu = 4 คือ รับจ้าง/พนักงาน Occu = 5 คือ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ Occu = 6 คือ พ่อบ้าน/แม่บ้าน	β_6	1	6	3.57	1.027
Income	ตัวแปรหุ่นแสดงรายได้ของนักท่องเที่ยวคนที่ i In = 1 คือ น้อยกว่า 5,000 บาท In = 2 คือ 5,000-10,000 บาท In = 3 คือ 10,001-15,000 บาท In = 4 คือ 15,001-20,000 บาท In = 5 คือ 20,001-25,000 บาท In = 6 คือ 25,001-30,000 บาท In = 7 คือ มากกว่า 30,000 บาท	β_7	1	7	3.11	1.530
Know	ตัวแปรหุ่นแสดงถึงการรู้จักเวียงท่ากานของนักท่องเที่ยวคนที่ i Know = 1 คือ รู้จัก Know = 0 คือ ไม่รู้จัก	β_8	1	3	0.94	0.239
Future	ตัวแปรหุ่นแสดงถึงการที่จะมาเที่ยวเวียงท่ากานในอนาคตของนักท่องเที่ยวคนที่ i Future = 1 มาแน่นอน Future = 2 ไม่แน่ใจ Future = 3 ไม่มาแน่นอน	β_9	1	3	1.21	0.456

จากการประมาณ Maximum Log Likelihood Estimate : MLE ด้วยแบบจำลอง Tobit พบว่าไม่เกิดปัญหา Heteroscedasticity ซึ่งผลการศึกษาอิทธิพลของตัวแปรอิสระต่างๆ ต่อมูลค่าความเต็มใจจะจ่ายด้วยวิธี Marginal Effect ของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ไม่เคยมาเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากาน ด้วยวิธีการจัดสร้างพิพิธภัณฑ์ วิธีการป้องกันวิธีที่ 1 วิธีการป้องกันวิธีที่ 2 วิธีการฟื้นฟูวิธีที่ 1 และวิธีการฟื้นฟูวิธีที่ 2 ปรากฏว่ามีเพียงวิธีการฟื้นฟูวิธีที่ 1 เท่านั้นที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจจะจ่าย โดยตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อมูลค่าความเต็มใจจะจ่ายคือ การมาเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากานในอนาคตของนักท่องเที่ยวที่ยังไม่เคยมาเที่ยวชม (Future) แสดงดังตารางที่ 4.51 และ 4.52

ตารางที่ 4.52 การประเมินมูลค่าความเต็มใจจะจ่ายในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการคงอยู่ของโบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีการฟื้นฟูโบราณสถานวิธีที่ 1 ด้วยแบบจำลอง Tobit

ตัวแปร	Maximum Likelihood		
	ค่าสัมประสิทธิ์	Z-Statistic	Prob.
Constant	33.2573	1.125	0.2606
Sex	2.0590	0.267	0.7893
Age	0.1729	0.604	0.5460
Status	1.7041	0.301	0.7636
Family	1.9567	0.476	0.6342
Education	3.2447	0.802	0.4226
Occupation	-3.5943	-0.927	0.3541
Income	-4.9009	-1.441	0.1497
Know	-18.9860	-1.172	0.2412
Future	13.8981*	1.692	0.0907
Sigma = 36.2129368			
Log likelihood = -421.3228			

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : * หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.10 ** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.05 *** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.01

ตารางที่ 4.53 การประเมินมูลค่าความเต็มใจจะจ่ายในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการคงอยู่ของ
โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีการฟื้นฟูโบราณสถานวิธีที่ 1 ด้วยเทคนิควิเคราะห์
Marginal Effect

ตัวแปร	Marginal Effect		
	ค่าสัมประสิทธิ์	Z-Statistic	Prob.
Future	19.7243497***	6.176	0.0000

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : * หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.10 ** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.05 *** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.01

ตัวแปรการมาเที่ยวในอนาคต (Future) มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเต็มใจจะจ่ายที่ระดับนัยสำคัญ 0.10 ซึ่งอธิบายได้ว่าถ้านักท่องเที่ยวที่ไม่เคยมาเที่ยวยังโบราณสถานเวียงท่ากานมีความต้องการมาเที่ยวในอนาคตเพิ่มขึ้น 1% จะส่งผลทำให้ความน่าจะเป็นที่นักท่องเที่ยวมีความเต็มใจจะจ่ายเพิ่มขึ้น 13.8981%

ความเต็มใจจะจ่ายในการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากานด้วยวิธีการฟื้นฟูโบราณสถานเวียงท่ากานวิธีที่ 1 สามารถหาได้จากสูตรดังต่อไปนี้

$$\begin{aligned}
 E(WTP) &= \Phi\left(\frac{Z\beta}{\sigma}\right)Z\beta + \sigma\phi\left(-\frac{Z\beta}{\sigma}\right) \\
 &= (0.6788 * 16.8167) + (36.2129 * 0.3582) \\
 &= 11.42 + 12.97 \\
 &= 24.39 \text{ บาทต่อปี}
 \end{aligned}$$

มูลค่าความเต็มใจจะจ่ายด้วยวิธีการฟื้นฟูวิธีที่ 1 เท่ากับ 24.39 บาทต่อปี โดยเงินดังกล่าวสามารถนำไปปรับปรุงทัศนียภาพภายในโบราณสถานให้สวยงามเป็นที่น่าประทับใจของนักท่องเที่ยวและสามารถนำไปกำหนดเป็นค่าธรรมเนียมการเข้าชมได้ในอนาคต

มูลค่าทางเศรษฐศาสตร์สามารถหาได้จากการนำค่าความเต็มใจจะจ่ายเฉลี่ย คือ 24.39 บาทต่อปี คูณกับจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยวโบราณสถานเวียงท่ากาน ปี 2552 จำนวน 25,000 คน จึงได้มูลค่าทางเศรษฐศาสตร์เท่ากับ 609,750 บาทต่อปี

4.5 การพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เข้ามาเที่ยวโบราณสถานเวียงท่ากาน ปี2553-2572

การพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยว ปี2553-2572 ได้ใช้ค่าเฉลี่ยจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวโบราณสถานเวียงท่ากานเฉลี่ย 5 ปีย้อนหลัง ตั้งแต่ปี2548 - 2552 (จากการบันทึกของเทศบาลบ้านกลาง , 2552) เป็นฐานในการคำนวณ โดยกำหนดให้มีอัตราการเพิ่มของจำนวนนักท่องเที่ยวจากปีฐานเฉลี่ยร้อยละ 5 ต่อปี

จากสูตร $Y_t = 1.05 Y_{t-1}$
โดยให้ Y_t คือ จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติในปีที่ $(t = 1, 2, \dots, n)$
 Y_{t-1} คือ จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติในปีที่ $t-1$ (จะเริ่มจาก)

การคำนวณ ให้ Y_{t-1} จะเริ่มจากปีฐานโดยใช้ค่าเฉลี่ยจำนวนนักท่องเที่ยว 4ปีย้อนหลัง ตั้งแต่ปี2548 - 2552 $(7,560+9,046+11,200+13,550+25,000/4)$ เท่ากับ 13,271 ในการกำหนด สามารถคำนวณได้ดังนี้

$$Y_t = 1.05 (13,271)$$

$$Y_t = 13,935$$

ดังนั้นการพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เข้ามาเที่ยวโบราณสถานเวียงท่ากานปี 2553 - 2572 สามารถได้ดังตารางที่ 4.54

ตารางที่ 4.54 การประเมินมูลค่าคาดหวังทางเศรษฐศาสตร์ในการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากาน
ปี 2553 – 2572

(หน่วย:บาท)

ปี	จำนวน นักท่องเที่ยว	$E(WTP_1) =$ 62.64	$E(WTP_2) =$ 33.01	$E(WTP_3) =$ 49.59	$E(WTP_4) =$ 34.37	$E(WTP_5) =$ 26.44	$E(WTP_6) =$ 24.39
53	13,935	872,860	459,979	691,014	478,930	368,430	298,060
54	14,631	916,503	482,978	725,565	502,877	386,851	312,963
55	15,363	962,328	507,127	761,843	528,021	406,194	328,611
56	16,131	1,010,445	532,484	799,935	554,422	426,503	345,042
57	16,938	1,060,967	559,108	839,932	582,143	447,828	362,294
58	17,784	1,114,015	587,063	881,929	611,250	470,220	380,409
59	18,674	1,169,716	616,417	926,025	641,813	493,731	399,429
60	19,607	1,228,202	647,237	972,327	673,903	518,417	419,400
61	20,588	1,289,612	679,599	1,020,943	707,598	544,338	440,370
62	21,617	1,354,093	713,579	1,071,990	742,978	571,555	462,389
63	22,698	1,421,797	749,258	1,125,590	780,127	600,133	485,508
64	23,833	1,492,887	786,721	1,181,869	819,134	630,139	509,784
65	25,024	1,567,532	826,057	1,240,962	860,090	661,646	535,273
66	26,276	1,645,908	867,360	1,303,011	903,095	694,729	562,037
67	27,589	1,728,204	910,728	1,368,161	948,250	729,465	590,138
68	28,969	1,814,614	956,264	1,436,569	995,662	765,938	619,645
69	30,417	1,905,344	1,004,078	1,508,398	1,045,445	804,235	650,628
70	31,938	2,000,612	1,054,281	1,583,818	1,097,717	844,447	683,159
71	33,535	2,100,642	1,106,996	1,663,008	1,152,603	886,670	717,317
72	35,212	2,205,674	1,162,345	1,746,159	1,210,233	931,003	753,183
รวม	49,146	28,861,956	15,209,661	22,849,048	15,836,293	12,182,473	9,855,639

ที่มา : จากการคำนวณ

ผลการศึกษา จากตารางที่ 4.54 มูลค่าคาดหวังทางเศรษฐศาสตร์ตั้งแต่ปี 2553-2572 สามารถคำนวณหาได้จากการนำค่าความเต็มใจจะจ่ายเฉลี่ยของแต่ละปี คูณกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวโบราณสถานเวียงท่ากาน ในปีงบประมาณนั้น จากการคำนวณพบว่าปี 2572 ของมูลค่า

ความเต็มใจจะจ่ายในการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากาน สถานการณ์ที่ 1 มีมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์มากที่สุดเท่ากับ 2,205,674 บาทต่อปี รองลงมาคือสถานการณ์ที่ 3 มีมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์เท่ากับ 1,746,159 บาทต่อปี สถานการณ์ที่ 4 มีมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์เท่ากับ 1,210,233 บาทต่อปี สถานการณ์ที่ 2 มีมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์เท่ากับ 1,162,345 บาทต่อปี สถานการณ์ที่ 5 มีมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์เท่ากับ 931,003 บาทต่อปี และสถานการณ์ที่ 6 มีมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์เท่ากับ 753,183 บาทต่อปี ตามลำดับ

4.6 การประเมินมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ในการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากาน ปี2553-2572 (อัตราคิดลด5% และ อัตราคิดลด10%)

มูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ที่อัตราคิดลด (discount factor) สามารถหาได้จากสูตร

ดังนี้

โดยที่

$$PV = F \times \frac{1}{(1+r)^n}$$

PV = มูลค่าปัจจุบัน (present value)

F = มูลค่าเงินในอนาคต (future value)

r = อัตราคิดลด (discount rate)

n = จำนวนปี

จากรการคำนวณมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ที่อัตราคิดลด5% และ10% (discount factor5% และ discount factor10%) ตั้งแต่ปี2553 – 2572 ได้ดังตารางที่ 4.55

ตารางที่ 4.55 การประเมินมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ในการอนุรักษ์
โบราณสถานเวียงท่ากาน ปี 2553 – 2572 (อัตราคิดลด 5%)

(หน่วย:บาท)

ปี	อัตรา คิดลด 5%	มูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์					
		สถานการณ์ ที่ 1	สถานการณ์ ที่ 2	สถานการณ์ ที่ 3	สถานการณ์ ที่ 4	สถานการณ์ ที่ 5	สถานการณ์ ที่ 6
53	0.952	830,963	437,900	657,846	455,942	350,745	283,753
54	0.907	831,268	438,061	658,088	456,109	350,874	283,857
55	0.864	831,452	438,158	658,233	456,210	350,951	283,920
56	0.823	831,596	438,234	658,347	456,289	351,012	283,969
57	0.784	831,798	438,341	658,507	456,400	351,097	284,038
58	0.746	831,055	437,949	657,919	455,993	350,784	283,785
59	0.711	831,668	438,272	658,404	456,329	351,043	283,994
60	0.677	831,493	438,180	658,265	456,233	350,969	283,934
61	0.645	831,800	438,341	658,508	456,401	351,098	284,039
62	0.614	831,413	438,138	658,202	456,189	350,935	283,907
63	0.585	831,751	438,316	658,470	456,374	351,078	284,022
64	0.557	831,538	438,204	658,301	456,257	350,988	283,950
65	0.53	830,792	437,810	657,710	455,848	350,673	283,695
66	0.505	831,184	438,017	658,020	456,063	350,838	283,828
67	0.481	831,266	438,060	658,085	456,108	350,873	283,857
68	0.458	831,093	437,969	657,949	456,013	350,800	283,798
69	0.436	830,730	437,778	657,661	455,814	350,647	283,674
70	0.416	832,254	438,581	658,868	456,650	351,290	284,194
71	0.396	831,854	438,370	658,551	456,431	351,121	284,058
72	0.377	831,539	438,204	658,302	479,252	350,988	283,950
รวม		16,628,508	8,762,884	13,164,236	9,146,906	7,018,802	5,678,221

หมายเหตุ : อัตราคิดลด 5% หมายถึง อัตราคิดลดอิงกับอัตราดอกเบี้ยธนาคาร โดยในช่วงอัตราเงินเฟ้ออยู่ในระดับต่ำ อัตราดอกเบี้ยต่ำ อัตราคิดลดที่เหมาะสมอยู่ที่ 5% เพื่อคำนวณหามูลค่าปัจจุบันของมูลค่าในอนาคตที่อัตราคิดลด 5%

จากตารางที่ 4.55 พบว่ามูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ที่อัตราคิดลด 5% ตั้งแต่ปี 2553 - 2572 ทั้ง 6 สถานการณ์มีมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ในอัตราที่เพิ่มขึ้น โดยสถานการณ์ที่ 1 มีมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ในปี 2572 มีมูลค่าเท่ากับ 831,539 บาทต่อปี เพิ่มขึ้นจากปี 2553 ที่มีมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ เท่ากับ 830,963 บาทต่อปี ผลรวมมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ ปี 2553 - 2572 เท่ากับ 16,628,508 บาทต่อปี รองลงมา คือสถานการณ์ที่ 3 มีมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ปี 2572 เท่ากับ 658,302 บาทต่อปี เพิ่มขึ้นจากปี 2553 ที่มีมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ เท่ากับ 657,846 บาทต่อปี ผลรวมมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ ปี 2553 - 2572 เท่ากับ 13,164,236 บาทต่อปี สถานการณ์ที่ 4 มีมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ปี 2572 เท่ากับ 479,252 บาทต่อปี เพิ่มขึ้นจากปี 2553 ที่มีมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ เท่ากับ 455,942 บาทต่อปี ผลรวมมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ ปี 2553 - 2572 เท่ากับ 9,146,906 บาทต่อปี สถานการณ์ที่ 2 มีมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ปี 2572 เท่ากับ 438,204 บาทต่อปี เพิ่มขึ้นจากปี 2553 ที่มีมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ เท่ากับ 437,900 บาทต่อปี ผลรวมมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ ปี 2553 - 2572 เท่ากับ 8,762,884 บาทต่อปี สถานการณ์ที่ 5 มีมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ปี 2572 เท่ากับ 350,988 บาทต่อปี เพิ่มขึ้นจากปี 2553 ที่มีมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ เท่ากับ 350,745 บาทต่อปี ผลรวมมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ ปี 2553 - 2572 เท่ากับ 7,018,802 บาทต่อปี และสถานการณ์ที่ 6 มีมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ปี 2572 เท่ากับ 283,950 บาทต่อปี เพิ่มขึ้นจากปี 2553 ที่มีมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ เท่ากับ 283,753 บาทต่อปี ผลรวมมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ ปี 2553 - 2572 เท่ากับ 5,678,221 บาทต่อปี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.56 การประเมินมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ในการอนุรักษ์
โบราณสถานเวียงท่ากาน ปี 2553 – 2572 (อัตราคิดลด 10%)

(หน่วย:บาท)

ปี	อัตรา คิดลด 10%	มูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์					
		สถานการณ์ ที่ 1	สถานการณ์ ที่ 2	สถานการณ์ ที่ 3	สถานการณ์ ที่ 4	สถานการณ์ ที่ 5	สถานการณ์ ที่ 6
53	0.909	793,430	418,121	628,132	435,348	334,902	270,937
54	0.826	757,032	398,940	599,317	415,376	319,539	258,507
55	0.751	722,709	380,853	572,144	396,544	305,051	246,787
56	0.683	690,134	363,686	546,356	378,670	291,302	235,664
57	0.621	658,861	347,206	521,598	361,511	278,101	224,984
58	0.564	628,305	331,104	497,408	344,745	265,204	214,550
59	0.513	600,064	316,222	475,051	329,250	253,284	204,907
60	0.467	573,570	302,260	454,077	314,713	242,101	195,860
61	0.424	546,796	288,150	432,880	300,022	230,799	186,717
62	0.386	522,680	275,442	413,788	286,790	220,620	178,482
63	0.35	497,629	262,240	393,956	273,045	210,046	169,928
64	0.319	476,231	250,964	377,016	261,304	201,014	162,621
65	0.29	454,584	239,557	359,879	249,426	191,877	155,229
66	0.263	432,874	228,116	342,692	237,514	182,714	147,816
67	0.239	413,041	217,664	326,991	226,632	174,342	141,043
68	0.218	395,586	208,466	313,172	217,054	166,975	135,083
69	0.198	377,258	198,807	298,663	206,998	159,239	128,824
70	0.18	360,110	189,771	285,087	197,589	152,000	122,969
71	0.164	344,505	181,547	272,733	189,027	145,414	117,640
72	0.149	328,645	173,189	260,178	180,325	138,719	112,224
รวม		10,574,043	5,572,304	8,371,117	5,801,881	4,463,245	3,610,772

หมายเหตุ : อัตราคิดลด 10% หมายถึง อัตราคิดลดอิงกับอัตราดอกเบี้ยธนาคาร โดยในช่วงอัตราเงินเฟ้ออยู่ในระดับสูง อัตราดอกเบี้ยสูง อัตราคิดลดที่เหมาะสมอยู่ที่ 10% เพื่อคำนวณหามูลค่าปัจจุบันของมูลค่าในอนาคตที่อัตราคิดลด 10%

จากตารางที่ 4.56 พบว่ามูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ที่อัตราคิดลด 10% ตั้งแต่ปี 2553 - 2572 ทั้ง 6 สถานการณ์ มีมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ในอัตราที่ลดลง โดยสถานการณ์ที่ 6 มีมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์น้อยที่สุดคือปี 2572 มีมูลค่าเท่ากับ 112,224 บาทต่อปี ลดลงจากปี 2553 ที่มีมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ เท่ากับ 270,937 บาทต่อปี ผลรวมมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ ตั้งแต่ปี 2553 - 2572 เท่ากับ 3,610,772 บาทต่อปี รองลงมา คือสถานการณ์ที่ 5 มีมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ปี 2572 เท่ากับ 138,719 บาทต่อปี ลดลงจากปี 2553 ที่มีมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ เท่ากับ 334,902 บาทต่อปี ผลรวมมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ ตั้งแต่ปี 2553 - 2572 เท่ากับ 4,463,245 บาทต่อปี สถานการณ์ที่ 2 มีมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ปี 2572 เท่ากับ 173,189 บาทต่อปี ลดลงจากปี 2553 ที่มีมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ เท่ากับ 418,121 บาทต่อปี ผลรวมมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ ตั้งแต่ปี 2553 - 2572 เท่ากับ 5,572,304 บาทต่อปี สถานการณ์ที่ 4 มีมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ปี 2572 เท่ากับ 180,325 บาทต่อปี ลดลงจากปี 2553 ที่มีมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ เท่ากับ 435,348 บาทต่อปี ผลรวมมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ ตั้งแต่ปี 2553 - 2572 เท่ากับ 5,801,881 บาทต่อปี สถานการณ์ที่ 3 มีมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ปี 2572 เท่ากับ 260,178 บาทต่อปี ลดลงจากปี 2553 ที่มีมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ เท่ากับ 628,132 บาทต่อปี ผลรวมมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ ตั้งแต่ปี 2553 - 2572 เท่ากับ 8,371,117 บาทต่อปี และสถานการณ์ที่ 1 มีมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ปี 2572 เท่ากับ 328,645 บาทต่อปี ลดลงจากปี 2553 ที่มีมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ เท่ากับ 793,430 บาทต่อปี ผลรวมมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ ตั้งแต่ปี 2553 - 2572 เท่ากับ 10,574,043 บาทต่อปี ตามลำดับ

จากผลการศึกษา การประเมินมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์ในการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากาน ปี 2553 - 2572 ที่อัตราคิดลด 5% และ 10% พบว่าโครงการอนุรักษ์โบราณสถานเวียงท่ากาน ควรมีการพัฒนาโครงการให้มีการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกที่ดี มีเส้นทางศึกษาโบราณสถาน และป้ายสื่อความหมาย รวมไปถึงมีบริการรถนำเที่ยวภายในเขตโบราณสถานเวียงท่ากาน แทนการนำรถเข้าไปเองเพื่อลดปัญหามลพิษทางเสียงและมลพิษทางอากาศ โดยให้มีการวางแผนการทำงานระยะสั้น (ช่วง 1 ปี - 5 ปี) และระยะปานกลาง (ช่วง 1 ปี - 11 ปี) เนื่องจากเป็นช่วงปีที่มีมูลค่าคาดหมายทางเศรษฐศาสตร์มากที่สุด และควรมีการวางแผนการทำงาน

ระยะยาว (ช่วง 1 ปี – 20 ปี) ในการพัฒนาโครงการให้มีการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกที่ดี และป้ำสื่อความหมาย มีบริการรณนำเที่ยวภายในเขตโบราณสถานและการพัฒนาโบราณสถานเวียงท่ากานเพื่อไม่ให้เกิดความเสื่อมโทรมและเป็นมรดกตกทอดถึงลูกหลาน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved